

בגד בלתי בחים ופרשויות כלל והנה עד"ז ג"כ נרמזו שחיה לאה ורחל בענין הק"ש כי הנה עיני הק"ש הוא בחי' כניסת המוחין בז"א. ונדע כי התפילין יולאין מן המוחין כנו' במקומו ולכן כמו שבתפילין אנו מחברין לאה עם ז"א בסוד תש"ר עם הקשר שלו אבל רחל היא בפני עצמה בסוד תש"י. כך עשה אלו בק"ש בפסוק א' של שמע אלו מחברים את לאה שהיא ד' דאחד שהיא קשר תש"ר עם יחוד ז"א עלמו אשר הוא תש"ר בפסוק הא' דשמע ישראל ואח"כ בבשכמל"ו הוא יחוד בפני עצמו לרחל והוא לסיבת הטעם הנו' בענין תפילין כי להיות שרחל היא פרטוף גמור בפני עצמו לכן יש לה יחוד בשכמל"ו בפני עצמה. אבל לאה שאין לה אלא הארה מועטת מן הד' מוחין של ז"א לכן היא עפלה אליו. ובה הטעם ויבן ג"כ למה אלו מתחילין בלאה קודם רחל לפי שלאה היא עומדת למעלה במקום אחורי הראש כי וכו' הטעם שבזוהר קוראים אל לאה עלמא עלאה והראשונה המקבלת הארת המוחין היא לאה. גם לסיבה זו נק' ד' לפי שהיא יולאה ממש מאחורי הד' מוחין דז"א גם נק' דלת לסיבת היסוד דלה ועניה כי היא דינין הקפיון לסיבת היסוד האחריים דאימא עלאה גם נקרא דלה ועניה לפי שאינה פרטוף גמור כמו רחל כנו' ואינה רק עור בלבד בסוד עור דקשר דתש"ר כנו"ל. גם לסיבה זו היא ד' רבתי לפי שכל אלפא בימא רבתי היא באימא עלאה ולאה היא אחוריים דאימא עלאה ולכן היא ד' גדולה. ונחזור לענין כי בד' זו דאחד תבין להמשיך הארה מן ד' מוחין דז"א אל לאה וסוד הענין הוא בזה שביארנו כי רחל היא עומדת עמה בהיכל אהבה דעולם הבריא' אלא שעתה עלתה למעלה בסוד מ"ן. ונדע כי בהיותה למטה בבריאה עומדת עם בסוד נקודה קטנה א' ר"ל כי כאשר תעלה באופן ההוא אל האל' לא תראה שם רק בחינת נקודה קטנה ואי היא לריכה לקבל מן הו"א הארה אחר הארה מדרגה אחר מדרגה עד שתחזור להיות פרטוף גמור כבדאשונה כמשי"ת בברכת אבות ונמלא כי עשה אשר עלתה למעלה בהכרח כדי להעלות מ"ן עלתה בבחי' נקודה קטנה. וכאשר עשה בק"ש ירדו המוחין דז"א אינה יכולה עדיין לקבל המוחין שלה כי אפילו בחי' גופא אין לה ואיך תקבל המוחין עמה ואי אפשר לקבלם עד ברכת אבות כמשי"ת אבל לאה יכולה עתה לקבל את המוחין שלה לפי שכבר נתבאר שרחל ירדה עד עולם הבריאה, אבל לאה שהיא אחוריים דאימא לא נפלה אלא בעולם האל' ונפילתה היטה שירדה למטה ממדרגתה דהיינו שירדה עד מקום רחל נוק' דז"א ולכן כאשר עולה ז"א (ג' בסוד מ"ן למעלה גם לאה היא עולה למעלה עד מקומו ועליה זו הוא התיקון שלה ולכן יכולה לקבל בק"ש את המוחין שלה. אבל רחל אשר ירדה ונפילת' הוא למטה בעולם הבריאה לכן היא מתמעטת בבחי' נקוד' קטנה ולריכה תיקון מולד' כדי שעתה פרטוף במתחילה:

ורכין עתה בק"ש שעדיין לא נעשית פרטוף אין בה כח לקבל את המוחין שלה עדיין ואיך א"כ מה הוא התיקון שאנו מתקני' אותה עתה ביחוד בשכמל"ו והתשובה היא כי אין זה רק הכנה אל העמיד כאשר נאמר ברכת אבות בתפלת י"ח שימלא הכל מובן ומזומן ותקבלם ו"ם מ"ש רז"ל הביאו לה עבדיה בחשאי ומ"ש אם תשאל נגד' הוא לה כי' הענין הוא כי בהיות בלתי תיקון יש לה נגד' אם תשאל ולכן הביאו לה עבדיה בחשאי כמשי"ת בע"ה. **ואח"כ** אשר ביארנו בדרך כללות בקיוד' איך תבין בד' דאחד ללאה ובשכמל"ו אל ו"ק (ג') דרחל נבאר עתה יותר בפרטות מה שצריך לכוין. דע כי על האמת הוא כי גם לאה יחודה היא בבשכמל"ו עם רחל אלא שלחיה נוק' עלאה עליונה יש לה ג"כ יחוד למעלה בראש הזכר בסוד ד' דאחד ונמלא כי בד' דאחד אנו מכווני' אל כתר דלאה בלבד ושאר התפשטותה נרמזו בבשכמל"ו עם רחל ג"כ. ונבאר עתה ענין הכתר הזה דלאה שאנו מכוונים בו בד' דאחד. **דע כי** בחי' לאה אינה רק אחוריים דאימא עלאה כנו"ל אשר לכן אינה רק בחי' קשר דתש"ר שהיא של **עור בלבד**. **וכבר** ביארנו ענין מלת עור מה עניינו ואמרנו שהענין הוא שאין לאה לוקחת הארה מן המוחין עלמא דז"א אלא מן הנה"י דאימא אשר הם הלבוש של המוחין דז"א כטודע. **אבל רחל** לוקחת הארה מן המוחין עלמא לפי שהיא במקום החסדים הזנוגים והחסדים הם מכיס במוחין ומוסיפין בהם הארה ומוליאים אותם לחון משא"כ בלאה העומדת מנגד מקום החסדים הסתומים **וכבר**

ביארנו כי הלבושין של המוחין הם ד' שמות אהיה (ד') ונמלא כי כל קבלת לאה הוא מאלו הד' שמות אהיה. **ובתפלה** היא מקבלת כללותם בלבד ולוקחת הד' אלפין אשר בארבע שמות אהיה אשר אלו הד' אהיות הם היותר מעולות **ומשם נעשה כתר שלה** וזה תבין **בד' דאחד שהם ד' אלפין** הנו' אבל תבין כי היא ד' גדולה פי' כי כל מוח מאלו הד' מוחין כולל כולם כמבואר אלפיו בדרוש היציא ונמלא שד' זו כלולה מן ארבעה והם ד"פ ד' הם י"ו מוחין ודבר זה נרמז בהיות ד' זו גדולה. **וכן** היה מורי ז"ל אומר שצריך לכתוב בתפילין ובמזוזה שימור ד' זו דאחד גדולה ועבה כשעור עובי ד' דלתין קטנות ולפי שעתה הים הכתר דלאה ונדע כי כללות ד' מוחין כלולים בכתר ובארבע מוחין כלולים כל הי"ם ונמלא כי מוכרת הוא שיהיה בכתר כללות כל הארבע מוחין: |

תיקון (ה) בשכמל"ו הנה היחוד הזה נכלל בו יחוד סרין נוק' לאה ורחל ומ"ש בפ"ה ח' ביאורו. **כבר** שם כבוד אחר שנת' כי בד' דאחד תבין אל בחי' הכתר דלאה תבין עתה בד' מוחין דלאה עלמא אשפי' שאינם אלא בסוד הארת עור בלבד כנ"ל וכבר נתבאר בזוהר כי בדרך רומז אל הכת' ושם אל הבי' וכבוד לחו"ג והוא עלמא הד' מוחין עלמא שאמרנו יען כי דעת כלול מחו"ג **גם תבין** כי אלו הם מסוד ד' אהיה הנו' ותבין כי ג' תיבות אלו בדרך שם כבוד רומזים אל המוחין שהם ג' והם ד' פי' כי הם ג' חב"ד והם ד' לפי שהדעת נכלל מחו"ג ולכן עם היותם המוחין ד' נרמזו בג' תיבות בש"כ בלבד. גם תבין כי ג' תיבות אלו עולים בגי' ת"ד והוא כי ד' שמות אהיה ב' הראשונים במלוי יודין והנ' באלפין והד' בהי"ן הם בגי' **תרי"ז**. והנה בד' דאחד רמזו אל הכתר שלה אל מספר **הי"ו** לפי שהיא ד' רבתי והיא בגי' ד"ם ד' נשאלו ת"ד לד' מוחין שלה:

גם רי"ת כרויך ש"ם כבוד הם **השפ"ה** והם בגי' כמספר שני שמות אהיה הראשונים דמלוי יודין להורות כי כל אלו הב' הראשונים הם **השקריים** ולכן ניתנו בד"ת והם ג' מוחין חו"ב ושאר האהיות של ג' תיבות בדרך שם כבוד הם בגי' כמספר שני שמות אהיה **שם י' כללות** האחרונים דאלפין והי"ן אשר הם בחו"ג הכלולים בדעת: | **מ"ו**

מלכותו תבין לפי שית' הכתר דלאה כתיקוני' ותבין כי מלכותו היא נוקבא דז"א הנקרא מלכות כטודע. **ותבין** לנעוף סופו בתחילתו כי עתה נעשה כתר מלכות בראש והס' ד' אלפין מן ד' אהיה אשר לקחתם פשוטים בד' דאחד. ועתה במלת מלכותו הם מתמלאין ואי הם בגי' תמ"ו. וכבר ידעת כי לאה נק' מדת ימיו של דהש"ה **סוד** מ"ש ומדת ימי מה היא כמבואר אלפיו גם תבין עתה ברחל שגם היא נוק' דז"א והיא מלכות האמיתי שהיא הספ' העשירי שאל' והענין יובן במש"ל כי אשפי' שעלתה רחל בסוד מ"ן אין בה כח עתה לקבל המוחין שלה עד ברכת אבות כנ"ל: **אמנם** עכ"ז מוכרת הוא שיוצרת לה עתה איזה הארה מן הזוג הזה של אלו המוחין אשר באצילות (ו) עד היכל אהבה שבצד' אשר היא עומדת שם וזו ההארה קראוה רז"ל בלשון ליקי קדרה שהביאו לה עבדי' בחשאי והס"י פ"פ שם אהיה שהוא בגי' ליקי והענין הוא כי כבר נכנסו המוחין בז"א ונכנס בו סוד הדעת הנכלל מן הה"ח והס"י רק שהיו מבחי' התפשטותם בז"ק כי הגיד לא נכנסו עד ברכת אבות כנ"ל. וכבר ידעת כי אלו ה"ח והס"י כשנכנסים להתלבש ביסוד. דאימא הנק' אהיה כטודע כי כל אהיה הוא בחימ' וזו הם לוקחים ממש עמהם הארת י"פ אהיה וכשיוצאים ומתפשטים למטה אש"פ שכבר נגמר יסוד הבינה במקום החוה דז"א (ז) עכ"ז אותם ההארות הם יורדות ומתפשטות עם החו"ג:

והנה עתה רחל אינה יכולה לקבל הארה מן החו"ג עלמא רק מן העשר לבושים שלהם שהם י"פ אהיה שהם בגי' ליקי קדרה ואלו ההארות הם שמביאים לה ישר' עבדי' בחשאי למטה עד היכל אהבה שבצד' אה"י תפילתם. וזוה"ס (ה) בחשאי הוא כדי שלא יתאחו בהם החי'ונ' יען לא נגמר פרטופה. ובהיותה בבחי' נקו' חסיר' התיקון יוכלו החי'ונים להתאחו בה וע"כ הביאו לה בחשאי כנ"ל ואמנם המוחין האמתים העקרים שלה הם נשארם ועומדים למעלה בלאה עד שיבא זמן תיקון רחל בברכת אבות ותעלם. והנה ענין המוחין שלה הם מה שנשאר מד' שמות אהיה הממולאים כנ"ל כי אחרי אשר לקחה לאה הד' אלפין מהם במלויים שהם עולים בגי' מדת נשאר בחי' עק"ב אורות לרחל לפי שהד' אהיה במלויים כנ"ל הם בגי' תרי"ז וכשתסיר מהם מד' אורות ללאה ישרו עק"ב אור' לרחל

דבחות וביאורים: (א) עיני דרוש ח' לקמן דף כ"ח ד"ה ונחזור לנאר: (ב) י"א ו"א ונוקבא: (ג) כפע"ם הטעם בבשכמל"ו יחוד בפני עצמה לרחל ולא נרים ו"ק ע"ש פ"ג: (ד) פי' כי נה"י דאימא כולם הם בחי' אהיה: (ה) פ"ה פי"ר מ"ש: (ו) לא ידעתי שירישו ואשר לה"יה שיוצד לה איזה הארה מן הזוג הזה הנעשה במלת אחד לנודך אלו המוחין שאלפיות. הרב ש"ס: (ז) פי' בעמידה אחר שמתגשם פריקים עליונים דנה"י דאימא כחכ"ר ו"א. ש"ס: (ח) שבק"ש במלת אחד קן טייה הרב ש"ס: (י')

דוד המלך עליו השלום

ואז נחשבים הנה"י דבזונה ב"ח כאלו הם גופא ד"ח עלמו
ובכת הזה נעשית הגדלת ז"ח כמבואר במ"א :

וכזה נבא אל ביאור שמע ישראל הנה נח"ל כי במלת שמע
נרמז ענין המלכות המקבלת אור מן היסוד דאימא אשר
שם הם בחי' המ"ן שלה ו"ס שמע שם ע' כנ"ל . והנה לר"ך
שתיכין כי במלת שמע מתחלת הבזונה להכין עלמה לטורח המומין
ד"ח ומתחיל להסתלק מתוך נה"י שבה המומין וההארה הפנימי'
שבתוכה ועולים עד הת"ת שבה כדי להכין מקום פניו וריקן לטורח
הכנסת המומין ד"ח בתוכם כנ"ו ובחיבת שמע מלטען היסוד שלה
ואו"פ שבתוכו מסתלק ממנו ועולה אל הת"ת שבה כי מן היסוד
שבה הוא התחלת היינון והתקררות והסתלקות האורות. וכדי שתבין
הענין היטב נקדים ונאמר כי הנה ביארנו לעיל שעתה בק"ש
אינם נכנסין רק המומין ד"ח וד"ק גדלות ד"ח בלבד . וגמלא שעתה
ונכנסין אותם המומין הראויים להיותם אח"כ בתג"ת ד"ח
והם נכנסין ומתלבשים עתה בחב"ד וחג"ת ד"ח. והנה כמו כן
בענין הלבושים של המומין אשר הם הנה"י דבזונ' אינם נכנסין
עתה רק הלבושים הראויים אל חג"ת נה"י ד"ח. והענין הוא כי
הנה נלח דבזונ' אימ' ביה ג' פרקין והם כנגד חח"ן קו ימין ד"ח
וג' פרקין בזהו דבזונ' אשר הוא כנגד בניה קו שמאל ד"ח והיסוד
דבזונה אין בו רק ב' פרקין שהם היסוד והעטרי' שבו והם כנגד
קו האמצעי ד"ח שהוא כנגד הדעת וכנגד שליט העליון דת"ת ד"ח
ואתנם כנגד היסוד ד"ח לא יס' שום לבוש מלך הבזונ' בפרטות
והעטם הוא לפי שגם בחי' מומין ה' אין לו כי הרי הה"ח המסתשטים
בגופא ד"ח הנה הם מתפשטים עד ההוד שבו בלבד בסוד מ"ש
בתיקונים בינה עד הוד תפשט' אמנם כבר נתבאר כי עכ"ז מן
האר' התפשטו' הים מתקבלת הארת' ביסוד ונק' כ"ל ושם נח' כי כמו
שמתפשט' בו הארת הה"ח כמו כן הארת הלבוש' שלהם שהם מבחי'
נה"י דבזונ' גם היא מתפשט' ביסוד שבו וגמלא כי מכא היסוד דאימ'
אשר בתוכו מלבושים הה"ח ברישא ד"ח בסוד הדעת הנה ממנו
ומן העטרה שבו נמשכת ויורדת הארתם עד היסוד ד"ח :

והנה עתה בק"ש נכנסין ב' פרקין תתאין דנלח דאימא בחכמה
ובחסד ד"ח וב' פרקין תתאין דהוד בזינה ובגבונ' ד"ח.
ופרק ב' דיסוד שהוא העטרה בדעת ד"ח וואתה הארה שביארנו
לעיל שנמשך משם אל היסוד ד"ח הנה הוא נכנס עתה בשליט ראשון
דת"ת ד"ח ובשארים ג' פרקין עליונים דנה"י דאימא למעלה
בבחי' או"מ על ראש ז"ח יח' וכבר ביארנו כי בברכת אבות
נעשה זוג שני ב"ח כד' להמשיך עוד ג' מומין ט' ראשונים ד"ח
בחיבת אליהו ואלה"י אבותי מבואר שם וגמלא כי זאת הגידה
דת"ת אינה עתה אלא בבחי' הו"ק התחונות דמומין ד"ח וכל
הסתלקות האור והליטון והקיריות דנה"י דבזונ' אינו אלא בחלק
אשר הוא לבחי' ויק דמומין בלבד :

ובהקדמה זו נבאר עתה יסוד שמע ישראל **שמע** היא
ההארה הנמשכת מן העטרה לטורח היסוד ד"ח
ואתנם עתה הוא לטורח ת"ת שבו **ישראל** הוא עטרת היסוד
דבזונה בדעת ז"ח והרי נגמר עתה קו האמצעי אשר בו מתחיל
הינון והקיריות **יהוה** הוא פרק תחתון דנלח דאימא לחסד ז"ח
אברהם הוא פרק האמצעי דנלח לחכמ' ד"ח כי בתחילה מתקדר
פרק התחתון ואח"כ העליון והרי נגמר קו ימין **יהוה** פרק התחתון
דהוד דאימא לבזונ' ד"ח **אהרן** הוא פרק אמצעי דהוד לבזינה
ד"ח והרי נגמר קו שמאל' ד"ח גם כן **בשכמר** הנה גם זה
היסוד לר"ך לבאלו בדרך הגו' ויובן במשיל בענין הכנת התחלקות
נה"י דבזונ' הנכנסים בז"ח אש"פ שאינן נכנסין עד מלת אחד
ואין זה רק הכנה ולינון כדי שיהיו מוכנים לנכנס במלת אחד ועתה
בבשפמל' ל"ל סדר כניסתם בז"ח ולר"ך לחלק ויק אשר בו ויובן
הענין במה שהודעתך כי ז"ח מתחי' אל' לא היה רק ו"ק בלבד
כי לכן נרמז באות ו' של הו"ס אבל הד' הראשונים חסרים ממנו
ואינם נכנסים בו אלא ע"י מעשה התחונות : **גם** ביארנו י'
ענין גדלותו יח' איך גדל ונעשה בן י"ס גמורות באופן זה כי הנה
בתחילה

גהרות וביאורים : כפ"ח הלשון יכוין אל כתר לאה כו' ולא כחוב שם מלה להמשיך : (ב) שיון דכ"ס ד"ח ע"ג שאלה ח' : (ג) אימ' שדר זה. שאינו לא מטייל
למחל ולא מתחל לעילא שהי' לר"ך בתחילה לעשות חב"ד ואח"כ כתר או איפכא ובסי"ח של פשה"ח יס קאת טוב לקו"ח או יע"ש במה שכתב שמע ישראל הוא
הכנת אור כו' (ח"ה) לא אדע למה לר"ך להביא מפרק לחמו הלא בשפמ"כ לעיל אימא ג"כ כמו בשפמ"ח שיון לעיל כ"ב ע"ה ד"ה עוד ט"ל : (ד) כפ"ח הנירסא
של לאה ובכתי' מיכת של ליתא והכוונה המלטה שהיא רחל : (ה) ועיון חו"מ דכ"ה ע"ב : (ו) פשה"ח סכ"ד מק"ש : (ז) כפ"ח הנוסח נבאר למעלה כו' : (ח) כפ"ח
הנירסא כי גם הסדים אין לו ע"ש פכ"ד : (ט) ל"ל למה לא כתב הרב ז"ל זינון כנ"ר. גם למה לא יש לזינון באכא כמו באימא שיון י"ס כסדר הנוטת וכסדר
ע"ח : (י) שיון ע"ה שער כ"ג פ"ו : (יא) אמר מאיר ע"ו יש כמה קטיוות כס' דרך פן החיים בשער כ"א ע' לידת המומין וכשער הלאם וז"ל וכ"כ מרס"ח ז"ל וע"ש :

לרחל ולאו העק"ב הם מתפשטים בכל קומת רחל כטודע כי רחל
נק' יראת ה' דכתיב עקב ענוה יראת ה' . וגמלא כי רחל הנקראת
יראת ה' היא עקב אל לאה הנק' ענוה כמבואר אלנינו בשער
הפסוקים בפסוק והגנוב רחל כו' ע"ש . וגמלא כי במלת מלכותו תכוין
לב' כוונות הא' הוא להמשיך כתר ה' אל לאה וגם תכוין אחר
כוונה זו אל עק"ב אורות הנמשכין אל רחל וכ"ו הם הכנה בלבד
עד ברכת אבות. אבל מה שנמשך עתה ממש אליה הם עשרה
איהם הנקרא ייק"ו קדר"ה :

לעולם כאן תחזור לכוין להשלים ג' פרטוף לאה והם ז"ת שלה
כי כבר נעשה הכתר שלה דרך כולל במלת די דאחד
והמומין שלה נעשו בדרך שם כבוד ובמלת מלכותו נעשה הכתר
ג' שלה לגמרי ומשם נשאר עק"ב אורות לרחל. ועתה במלת לעולם
נעשים ז"ת אל לאה הנק' עולם ותכוין להמשיך בהם סוד הו"ה
דס"ג דאימא בבחי' אחוריים שלה לפי שבחי' הפנים שלה לוקח
אותם ז"ח ואחוריים לוקחת' לאה. והנה הסבג' קס"ו ועס' י' אוחותיה
בג' קע"ו כמנין לעולם ואלו נמשכין בו"ק שלה :

ועד כאן תכוין להמשיך המל' של לאה וזהו ועד דתמן ויעודא
דכלא כנ"ו בזוהר ר"ל מקום בית ועד וכניסת כל האור'
ולכן נגמר ומסתיים ג"כ היסוד בדי' של ועד כנגד המלכות (של) רחל
ד' שנק' ד' כי היא דלה וענוה אספקלריא דלא נהרא מגרמא
ובמ"א ביארתי יותר באורך כונת לעולם ועד וע"ש. גם תכוין כי
מלת ועד רומזת אל לאה בסיומא שהוא במל' שבה כנ"ו אשר שם
הוא התחלת פרטוף רחל ולכן עתה אנו מכוונים במלת ועד לתקן
ג"כ כתר דרחל ולהכינו מעתה. והענין הוא במה שטודע בפ'
עקב ענוה יראת ה' כי כתר דרחל הם העקביים של רגלי לאה
וע"כ אנו מוכרחים לתקן מעתה כתר דרחל לפי שעדיין לא נגמרו
ליתקן עקבי הרגלים של לאה אבל שאר הפרטוף של רחל אינו
נזכר עתה כלל. והנה כתר דרחל נרמז במלת ועד ה' והענין הוא
כי אחר אשר במלת מלכותו נרמז דרך כללות להכין ולהגיה שם
עק"ב אורות לטורח רחל שהם ג' אותיות אחרונות שבכל שם
איהם מן הד' איהם הנו' אשר הם בגי' עק"ב כנ"ל . והנה כל
עקב האורות מתפשטים בכל קומת פרטוף רחל כדוגמת ד' אלפין
העולים מד"ת אשר הם כללות כל פרטוף לאה מראשה עד סופה.
אבל הכתר שלה אינו רק הד' אלפין פשוטות אבל המלויים הם
בשאר פרטוף אלא שלהיות כי הכתר כולל ה"ס שלמטה ממנו
לכן אמרנו כי הכתר שלה נרמז במלת מלכותו בסוד מד"ת אבל
שיקרו של דבר אינו אלא שהד' אלפין פשוטות הם בכתר
של לאה כנרמז בד' דאחד והמלויים שלהם הם בשאר פרטוף .
וכן הענין ברחל כי ד"פ ה"ה הנשארים מן לאה בכל שם איהם וגמלא
ד"פ ה"ה בפשוטם הם בגי' ועד והם בחי' הכתר דרחל אבל
במל' בגי' עק"ב והם מתפשטים בכל פרטוף רחל הנו' והרי כי
גם במלת ועד נרמזו בה לאה ורחל. והענין הוא שרמזו ברחל
שהיא שם אדני ואם תחבר עמהם י"ו אור' שלוקחת כתר לאה
כנ"ל בד' דאחד הרי הם בגי' ועד :

דרוש ז' (י) בענין ק"ש ע"פ דרך מ"ש בזוהר במאמר הנקרא קו
המדה וז"ל והנה מורי ז"ל רנה לבאר לנו כוונת ק"ש
ע"פ הוזהר במאמר הנקרא קו המדה וגמלא אלנינו בכ"ו והתחיל
לבאר ולא זכינו לסיימו ועכ"ל לא אספוק ידי מלכתוב זה המעט
אשר קבלתי בו. הנה נתבאר אלנינו איך בעת לידת הבזונה את
המומין גדלות ד"ח מתקדרין ומנטענין ירכותיה בסוד מ"ש רז"ל
אין הסורה מתקיים אלא במי שממית עלמו עליה . ושם נתבאר
לינון והתקדרות ירכותיה שהוא בחינת הסתלקות הארה פינמית
שבהם למעלה בת"ת שבה וע"כ נשארים נה"י שבה שהם ירכותיה
כלי הארה הפנימים שבהם ונשארים בחי' מינויותם שבה בלבד .
וכאשר יולדת המומין ההם הנה הם חוזרין המומין ההם לנכנס בתוך
נה"י דבזונה הריקניים והאור האמיתי הפנימי שהיה בתוכם
נסתלק (י) למעלה בחי"ת שבה כנ"ו ואז בהיות מינויות נה"י דבזונה
מלבושים את המומין ד"ח הם נכנסים הכל ביחד תוך רישא ד"ח

גהרות וביאורים : כפ"ח הלשון יכוין אל כתר לאה כו' ולא כחוב שם מלה להמשיך : (ב) שיון דכ"ס ד"ח ע"ג שאלה ח' : (ג) אימ' שדר זה. שאינו לא מטייל
למחל ולא מתחל לעילא שהי' לר"ך בתחילה לעשות חב"ד ואח"כ כתר או איפכא ובסי"ח של פשה"ח יס קאת טוב לקו"ח או יע"ש במה שכתב שמע ישראל הוא
הכנת אור כו' (ח"ה) לא אדע למה לר"ך להביא מפרק לחמו הלא בשפמ"כ לעיל אימא ג"כ כמו בשפמ"ח שיון לעיל כ"ב ע"ה ד"ה עוד ט"ל : (ד) כפ"ח הנירסא
של לאה ובכתי' מיכת של ליתא והכוונה המלטה שהיא רחל : (ה) ועיון חו"מ דכ"ה ע"ב : (ו) פשה"ח סכ"ד מק"ש : (ז) כפ"ח הנוסח נבאר למעלה כו' : (ח) כפ"ח
הנירסא כי גם הסדים אין לו ע"ש פכ"ד : (ט) ל"ל למה לא כתב הרב ז"ל זינון כנ"ר. גם למה לא יש לזינון באכא כמו באימא שיון י"ס כסדר הנוטת וכסדר
ע"ח : (י) שיון ע"ה שער כ"ג פ"ו : (יא) אמר מאיר ע"ו יש כמה קטיוות כס' דרך פן החיים בשער כ"א ע' לידת המומין וכשער הלאם וז"ל וכ"כ מרס"ח ז"ל וע"ש :

ענין בונת יוצר ומ"ש

דרושה

כב

האמת היא לעשות התפשטות כל הפרטוק לאה מאחורי ז"א מחזיו ולמעלה והשנים לתת בחי' מוחין בלבד לרחל באחורי ז"א מחזיו ולמעלה וזה ענינו **בדרך חכמת לאה** והוא אחיה דיודין **שם בינת** לאה והוא ג"כ אחיה דיודין. **כבוד דעת לאה** כלול מחז"ו והיא אחיה דאלפין ואחיה דהסין. **מלכותו יסוין להמשך ד' אלפין מן ד'**

אחיה הגז' לעשות ד' מוחין ברחל הנקרא מלכות. גם יסוין להמשך לה עשרה אחיה פשוטים שהם בגימ' יק"י שהם לבושי של ה"ח וה"ג כדוד כי עתה לא יש לרחל רק אלו הלבושים עד אח"כ בעמידה שלוקחת גם המוחין שבתוכם וימשיכם לשם אלהים שבה מלא בודין אשר השם הוה במילואו ומילוי השם ה' והכללות עולה הכל בגימ' קדרה ח"ם מ"ש רז"ל משל לבת מלך שהרימה יק"י קדרה והביאו לה בחשאי (י) אח"כ חוזרין בפרטוק לאה. בחיבת לעול"ם תכין לעשות כתר (י) אל לאה והוא מאחוריים מלאין מהויה דס"ג העולה קס"ו ועס"י (אחותי רבות ה) הרי קס"ו כמנין לעול"ם וע"ד בגימ' פ' כמנין ח' יודין שיש באחורי הויה הגז' ומ' יודין אלו הם התפשטות אשר פרטוק לאה. גם במלת אחד כבר נבאר אלפיו שיכין בשם ח"ל כו' והסנין הוא כי משם אלו במלואו הנרמז במלת ד' כי הוא מלאין דלת וטרנומו טרעא שהוא מילוי ארזי (פ) וחסיר המרע"א שם ח"ל ישאר בגימ' תמר וימכר עמו שם ח"ל מן אחיות ייא"י שבהויה דס"ג ששאריו מקודם כנוכר אלפיו (י) והיו שניהם בגימ' עם הכולל הויה א' דס"ג ביסוד דאימא ואז מזדווגים יחד:

ענין (ח) הק"ש דשמריה הוא כי הגה כבר ע"י הפסילין שהנחנו נחמו תפילין לז"א דלז"י ואמנם היחוד דק"ש הוא לתת התעוררות אל ז"ן שבבריאה שידווגו (י) גם רחמי באופן אחר וזה ענינו בחיבת יהוה אלהינו יהוה יכין שז"א דלז"י לוקח עתה אל מוחין חב"ד ויכין כמו שז"ן דלז"י עלו בסוד מ"ן אל אימא דלז"י כן עולם הי"י והעש"י שה"ם ז"ן עלו בסוד מ"ן אל הבריאה שה"ם אימא הנק' אמת ח"ם מה שרמזו בזוה"ק פ' שלח לך כי ה' אלהינו ה' הם נקרא חותמת דגושפנקא אמת. והנה ע"י היצירה והעשייה שעלו בסוד מ"ן בבריאה מזדווגים גם ז"א דברי' ונתקנים מוחין לז"ן דבריאה כדומת' הנעשה בא"י כנו' אלפיו אבל יצירה ועשייה אינם בעלי זוג כלל כמבואר אלפיו כי אין להם מוחין וגמלא כי ע"י זה היחוד דק"ש נעשים ב' בחי' כי האלף תכין מוחין פנימים אל ז"ן דלז"י וכן מוחין פנימים אל הבריאה אלף שהפנימים דלז"י נעשים מקיפין לאותן של הבריאה ואח"כ בעמידה נמשך מוחין מקיפים לז"ן דלז"י כנו' אלפיו וכבר נבאר אלפיו כי אלו הפנימים דלז"י. הנמשכין בק"ש אינם רק בחינת ויק"י (ג) מנד מוחין דאימא וכל שאר בחינת המוחין נכנסין בעמידה עם המקיפין וע"י:

בונה אחרת (י) הגה כמו שבשמע ישראל ביארנו שאז מקבלין ז"ן הכנה לשיוכלו להדווג אח"כ בפעילת אפיס כן עדין לריכין ז"א לקבל הכנה בחמילה לשיוכלו להדווג אח"כ במלת אחד כמו שנבאר. ואמנם ההכנה הזו היא שמקבלים ג' הארות בגימ' תיבות אלו מן ח"א כמו שנבאר ואמנם הגה נודע כי בא"י יש בו הויה אחת הכוללת כל ה"ם שלו ותכין שהיא במלוי יודין. והנה בשם הויה הראשון תכין שהיא דיודין שמקבל עתה אבא מן י' של הויה ח"א. ובאלפיו תכין שהוא אחיה דיודין שמקבלת עתה אימא מן ה' ראשונה של הויה ח"א ובחיה אחרונה תכין הויה דס"ג (ט) והוא בחינת הדעת המזווג לז"א המקבל עתה הארה זמן אות ו' של הויה ח"א אח"כ במלת אחד תכין להוריד הארה מן אות ה' אחרונה של הויה ח"א אל ז"ן שהם הויה ארזי הנרמזים באחד ח"א ד' כדי שיעלו ז"ן עתה בסוד מ"ן אל זוג ח"א. ואח"כ תכין גם במלת אחד להמשך מזווג ח"א ד' מוחין לז"א שהם ארבע יה"ו וד' אח"י כסדר מלוי עסמ"ב ותכין כי ארבע יה"ו הגז' יולאין מארבע יודין שיש בהויה דע"ב דיודין דאריך כנו' גם תכין בד' ראשון שהיא בלאה ותכין כי אלו המוחין הם בחינת איפ"ס אל לאה ובחי' אימא אל ז"א כי לא נכנסו המוחין במלואו. אח"כ במלת מלכותו תכין אל רחל שהיא מלכות ו' רמזו אל הויה ח"א כי רחל היא הטק'

דברות וביאורים: (ח) פ"ח פ"ט מק"ש: (ג) מלאן עד סוף הדרוש הוא מזולתו (והרב שמן ששון חולק ע"י: (ג) ח"ש כן מלאחי כחוב ואשר סמל בו פ"ס ז"רין להביא כי ר"ח ישראל ד' אלפיו בגימ' אק"ק: (ד) ח"ש לענין ש"ל של ארזי: (ה) פ"י מילוי לבר בלא אחיות השואם שס"ס ח' אחיות וכו' טרה הגהות של ח"מ"ג וא"ל לז"ר קדירה ב"ד וכן מדויק הלשון מילוי הסס והכללות: (ו) ח"מ"ג לענין שך פירושו כי קדירה מלא י' בגימ' ש"ס ואלקס דיודין בגימ' פ' וה' אחיות הפשוט וי"ג אחיות המילוי הרי ש"ח וס"ה הרי ש"ס כמנין קדירה: (ז) הרב שמן ששון טוחן דל"ל לעשות וק' ללאה וכן מתאר לקמן דרוש ו' במלת לעולם: (ח) רבוע דהויה פשוט. ש"ס: ט ארזי במילואו. ש"ס: (י) לקמן כ"ד פ"ג ד"ה הזמנ. ש"ס: (יא) פ"ח טוף פ"ו מק"ש: (יב) ועיין ת"ח דל"א פ"ח: (יג) בפ"ח סס הנירסא אינם רק הפנימי דוקא מנד מוחין דלמא ולא גרס ו"ק: (יד) מלאן עד סוף הדרוש הוא מזולתו והרב שמן ששון חוק פ"ו: (טו) לקמן נדרוש ו' כחכ הויה דע"ב ואלן כחכ ס"ג ז"רין לכוין כשניהם פנין כסודו. ש"ס:

כללות אלו חזרים לפרטם דרך פרט. פרשת ואהבת ופרשת לא ופרשת ויאמר והס ג' מוחין דיליה ואל תחמה אך אל הת"ת לא יחדנו רק אלו הג' מוחין דיליה בלבד ואף גם זאת לא ה' בפירוש ובגילוי אלא בדרך נסתר בשני אחיות ח"ח דאחד ולנקבה יחדנו כל עשר ספירותיה. והתשובה היא כי בשמל"ז אינו כתוב בתור' ולכן אנו אומרים אותו בלחש. אבל יחוד הת"ת הוא בפ' שמע שנכתב בתורה אשר לכן נאמר בקול רם ולכן אף ח"ח אין בו יחוד אלא דרך רמז הגה הוא יותר נגלה מיחוד המלכות שלא נזכר בתורה וגם אין אנו אומרים אותו רק בלחש:

עוד (ח) פ"י כונת פסוק שמע ישראל כו' שמע ישראל הוא הכנה קבלת אור ת"ת ומלכות מלמעלה מהס כדי שיוכלו לעלות בסוד מ"ן אל ח"א וזה הת"ת ומל' ה"ם לאה וישראל. וה' אלהינו ה' ה"ם חב"ד כי ה' הוא הויה דיודין באבא ואלפיו ה"ם אחיה דיודין באימא וה' הג' הוא הדעת המזווגת אשר הוא מתעורר עתה אל הווג. ועתה הוא בסוד הויה דמילוי ס"ג ועדיין אל תחבר שם הויה עם שם אחיה. ובמלת אחד תכין להעלות ישר' הנקרא ח"ח בסוד הויה דמ"ה דאלפין. ואות ד' דאחד שהיא בחי' לאה תכין בה בסוד שם ארזי במילואו כוה אל"ף דל"ת ט"ן יוד' ותכין לשמך עמהם אחר שמירת עמך על קדוש ה' וכל זה תעלה ע"י שם הויה דס"ג למ"ן ואז תחבר ותשלב ב' שמות של הויה ואחיה בזה האופן יאהויה"ה ואח"כ תכין להוריד מ"ד בסוד הויה דע"ב דיודין. ואח"כ תכין להוריד מן הווג הזה מוחין אל הז"א והס ד"פ יה"ו. הראשון במילוי ע"ב. והב' במילוי ס"ג. והג' במילוי מ"ה והד' במילוי ב"ן ותכין כי ד' שמות יה"ו הגז' הם גי' מקו"ם שה"ם ג"ו ומ"ח ופ"ל ומ"ב והוא חשבון שם הויה כריבועו כזה שעולה מקו"ם יפ"י ק'. הפ"ה כ"ה. ופ"ז ל"ו. הפ"ה כ"ה סך הכל גי' מקו"ם ח"ם מ"ש רז"ל תפילין מרובעות הלמ"מ כי התפילין הם אלו הד' מוחין הגז' וגריכ"ס להיותם מרובעות כנגד שם הויה המרובע העולה בגימ' מקו"ם והנה מאלו הד' שמות יה"ו הנזכרים חסרים ד' הויה והס לז"ר המלכות והנה הד' הויה הגז' בארבע מילוי עסמ"ב הם בגימ' מ"ו בזה האופן ה"י ה"י ה"א ה"ה ח"ם פסוק הגה מקו"ם אחי שר"ת שלו מ"ו. והנה מקו"ם ומ"ו בגימ' רל"ב כמנין ד' שמות עסמ"ב **ואחר כך** נכשכמל"ז תכין להוריד המוחין של לאה והענין הוא כי הכתר דלאה אינו נעשה רק אחר ביאת המוחין והוא כי המוחין הם ד' שמות אחיה והד' אלפין אשר בהם התעלים ועולים על המוחין ועשין כתר שלה. והנה ד' אלפין במלואם שולים תמ"ד וה"ם עולת תמיד דמלת תמיד חסרה יוד' וז"ל תמ"ד לא תמיד ח"ם ויעקב איש חס וד' הנשאת מן תמיד היא בחי' המלכות העשירית שבה שנכנסת תוך רחל ומתלבשת בה ובמלת מלכותו תכין מלכות ו' שהיא לאה הנקרא מלכות ז"א הנקרא ו'. לעולם ה"ם ויק' שלה אשר כבר ידעת כי ו' תחטויות שלה ה"ם שם ס"ג והנה במלואו ורבושו עולה קס"ו ועס"י עשר אחיות הרי קס"ו כמנין לעולם. ועד הוא בחי' היסוד שלה המתחברת עם המלכות שבה:

והנה בשם ס"ג הנו' העולה כרבושו ובמלואו קס"ו יש בו ח' יודין ותכין כי ו' יודין הראשונים של שם הם עד הת"ת שלה וזהו ו' של ועד והיוד השביעיית ביסוד שלה ושם כלולים כל הו' יודין שהם בגימ' ע' של ועד והיוד הח' במל' שלה כי היא דלת של תמיד הנזכרת שמתפשטת ברחל

כונות (ג) אחרות קרובות אל האמור **שמע** אות ש' ה"ם מלפ"ן והיא הויה באהב"ש והנה הויה הגז' יש בה יוד' בתחילתה ועם הר"ם של **יהוה** ישראל הרי בגימ' שם אחיה (ג) גם בחיבת ישראל כבר נת' שהוא שיר אל. והענין הוא כי אל הוא שם ייא"י שבהויה דס"ג והוא בחי' הה"ח דאבא שניתנו ביסוד דאימא וסיר הם הה"ג דאימא עלמה. שמע ישראל כו' כבר נבאר בביאורינו שיכין אל המל' שנקרא שם משמע וה"ם שדי והויה. והענין הוא כי ה"ם הת"ת ויסוד שהם שני שמות הגז' ומכאן נק' המל' ש"ס גם יכין בד' חיבת ה' אלהינו ה' אחד שהם ד' פרשיות דס"ט"ר והס ד' אחיות ההויה וד' חיבות של בשכ"מ הס ד' אחיות ההויה (ד) והס ד' פרשיות דתש"ו **ובשכמל"ז** תכין לב' בחי'

הגוף העיקרית בטבע ילזה רמז דל' לבת מלך שהריחה ליק קדרה כטובע כי לזה היא דמיון אימא עלאה דאחכסיה . אבל רחל היא בת ממש ואומרי שהריחה כדמיון המריח מרחוק כי המוחין הגו' נתעלמו ממנה כי הרי לז"א עלמו אינס אלף בסוד אר"מ נעלם . ולכן הדיקוים הנק' עבדיה ע"י שמהרו נפשם על קדושה ה' במלת אחד כנו' יכלו להמשיך אליה הארה בעלמא בחשאי אל המוחין שלה ולא מוחין ממש וזה נרמז במלת בחשאי ולכן בחי'ב מלכותו לריך להשפיל ראשו מלמעלה למטה להורות שממשיך ומוריד הארה הגו' למטה עד רחל כנו' . גם באות ד' של ועד יסין לנמור פרלוק רחל בפרטיות כמובלאה ממש כי עד עתה כל הכול' היחה בלאה כנו' . ולכן גם בד' זו של ועד יסין להמשיך ברחל בסוד אר"מ ולכן סמוך לו והאבה את כי אייה היא רחל טוק דז"א הנק' ה' אלהיך . והאבהה היא שתמשיך לה הארה הגו' וזמ"ש והאבהה את ה' אלהיך בכל לבבך שני לבבות והוא שיחבר ויכלול הימין שהוא החסד עם הגבו' . יאחי' הכלול המל' עמהם והוא ובכל נפשך הוא המל' הנק' נפש . יאחי' הכלול כולם ופעלם למעלה בחב"ד והוא ובכל מאדך . ודברה ב"ס תכוין אל מ"ב תיבות שבפר' שמע וה"ס שם בן מ"ב שהוא בג"ר הנק' רישא דז"א כנו' בחיקו' ה' ע' . וגם כפי והיה אם שמוע עד ושמתם יש ע"ב תיבו' וה"ס שם ע"ב והוא בשלשה אמלעות דז"א וגם זה תכוין במלת עש"ב שהם אותיות ע"ב ש' ו' כי ה' היא שלש אמלעות ג' קוי השין ובהם ע"ב שמות דויסע ויבא ויט' המתחלקים בג' אותיות ה' כ"ד כ"ד כ"ד לכל א' עד מלת ושמתם שהוא עד הטבור :

דרוש ו בענין כונת יחוד ק"ש בארוכה בתכלית הביאור לנמרי ונחמיל מן ברכת אהבת עולם . דע כי הנה ענין ברכת אהבת עולם הוא בהיכל אהבה שהוא בחי' החסד וגודע משי"ה והוכן בחסד כסא' יגס הפסוק אומר ואיש כי יקח את אחותו בת אבי' או כו' חסד הוא לפי שדעת החסד הוא המתקן לזו"ן והמזווג איתם . והנה כבר ידעת כי כונת התפלות הם לחבר ולזווג זוין ובימן שהיה ביה קיים היו המוחין שלהם תדירין ולא היו מסתלקין . אבל אחר החורבן המוחין באים לפרקי' וחוזרין ומסתלקן מהם והיו הטעם שנקרא זוין נופלים ואובדים והיו סוד תפלותיו כדי להחזיר בהם המוחין שנסתלקו מהם והענין הוא כי הנה כונתו היא כדי לזווג שזילדו שפע ונשמות בעולם והנה הורדת השפע ה' הוא מן המוחין ואם אין להם מוחין איך יולידו כי כן מליטו כי ביהת הקטן אינה ביהת עד שיגדל . והטעם הוא לפי שאין המוחין באים בו עד היינו בן י"ג שנה ולכן לריבין אנו לתת מוחין לזו"ן . והנה המוחין הם בשני בחי' או מוחין דג"ר או מוחין דו"ק וכמשי"ת בע"ה . והנה קודם שזווגם בעמידה בתפלת י"ח לריך שיהיו להם מוחין ולכן בהיותו עתה בהיכל אהב' אשר בו סוד הימין המכין בחסד כסא' נעשין בו בחי' המ' לעורר זוג עליון דאריא שבשולם האל' כדי שעי' זוגם יולדו ד' וימשיטו מוחין לזו"ן כדי שגם אליו יזדווגו אח"כ בעת תפלת י"ח . ונמלא כי ענין ק"ש היא זייג אריא והורדת המוחין אל זוין . ואח"כ ענין העמידה הוא זוג זוין והוא הטעם גדול חומר הק"ש מהתפלה כי הנה רשבי' וחבריו שהיתה תורתם אומנתם לא היו משישים להתפלל בזמנה אבל כשהיה מניע זמן ק"ש היו יגיעו מחד לקרות ק"ש בזמנה דהיינו פסוק ראשון של שמע ישראל כי בי הוא סוד זוגם אר"א . אבל שאר הק"ש היו תיקון אל רמ"ח איברים ד"א כמשי"ת בע"ה . ויהו הטעם שרריך למכור נפשו בד' מיתות ב'ד כשאומר אחד משא"כ בעמידה ומן הראוי היה לקום משימד בעת הק"ש להיות סוד זוג עליון דארי' . אבל להיותי עתה עדיין בשולם הכריא' אין אני חייבין לאומרה משומד כמו תפלת י"ח לפי שאני אנו בשולם הכרי' . אבל עתה בק"ש שאדרבא להיותו זוג עליון ונעלם מחד אין ג' כח לעוררו בהיותו למעלה בשולם האל' אלא בהיותי למטה בשולם הכריאה ולכן א"א לריבין לקרות ק"ש בעמידה והוא טעם ברכת ב"ה שאמרו כל אדם קורא כדרכו בין שומד בין יושב ולכן אנו לריבין לומר כהו' שמע ישראל שמה מפסוקי התורה שבכתב בשולם הכריאה ה' לפי שפרשה שמע אינה אלא באל' . אמנם נעשה הזוג הזה ע"י התמוררות מן' דהיכל אהבה שבכריא' ונמלא כי סוד ק"ש הוא לזווג את אר"א ולהת מוחין אל זוין ואלו המוחין ירדו עד מקום היכל אהבה שבכריאה

ואז תוכל המלכות לעלות בשולם האל' לטעוה פרטק גמור מ"ם וסוד ענין זה הוא כמה שנטעם כי המל' נתמטטה בסוד חד נקודה בלבד וירדה עד שולם העשיה . אבל ז"א לא נתמטט ממנו רק ג"ר שהם בחי' המוחין שבו ולא נשאר לו אלא רק כמספר ו' של הויה הרמוזה אליו ולסיבה הגו' הם יורדין אלו הבחינות של זוין שנמשכו אליהם מן הזוג הנעשה ע"י הק"ש מן אריא ירדו עד הכריאה וע"כ יש בהם כח ויכולת לעלות אח"כ בשולם האל' להזדווג עם ולהיות כי כונתו היא להמשיך ההמשכה האלה בכריאה לכן א"א ממשכין עדיין רק המוחין דו"ק ו' כמ"ש עניינם ו' ואחר כך בתפלת י"ח בברכת אבות נמשכות ג"ר ענאן ה' אל ז"א ג"כ כמו שית' . סס . ודע כי קודם שהאמר ק"ש לריך שתכוין לקיים מ"ש שנלעונו לקרות ק"ש ב"פ בכל יום ובכח מלזה זו תכוין כי ע"י מן תוכל להעלות המ'ן אלו ולהוריד המוחין כמ"ש בע"ה . גם דע כי ד"פ הקטן לומר ק"ש בכל יום והם ב' בבקר וא' בערבית וא' על המטה וכבר נבאר עניינם לעיל ע"ש . גם כבר הודעתך כי יש לז"א שני בחי' דמוחין א' מסטרא דאבא וא' מסטרא דאימא . גם כבר הודעתך כי כל בחי' מוחין אלה הם מתפשטין בכל הז"א בג"ר ובג' אמלעיו' ובג' אחריות וכאשר הם מתחילין לכנס בו בתחילה נכנסין ג' פרקין תחתין שלהם דנהי' דאימא תוך ג"ר דז"א . ואח"כ יורדין שלשה פרקין אמלעים בג"ר דז"א וע"י זה יורדין הג' פרקין תחתין בג' אמלעות דז"א ובהיות אשר אלו הו' פרקין ירדו ונתלבשו בג"ר דז"א ובג' אמלעות דידיה אז הם נק' מוחין דו"ק לפי שאין אלו אלא הו' פרקין תחתין של המוחין ועוד כי הלא אלו עתידין אח"כ לירד יותר למטה בריק דז"א כמ"ש בע"ה . וכאשר אח"כ יורדין גם הג"פ עלאין בז"א אז יורדין ג"פ תחתין בג' תחתיות דז"א וג' אמלעים בג' אמלעות וג' עליונים בג' עליונות ואז היא שלם במוחותיו ונק' גדול ודעתו שלימה בכל המוחין הראויים לו והרי זה בבחינת המוחין דאימא וכעד"ו בבחי' המוחין דמסטרא דאבא . והנה בזוג ק"ש אין נכנסים בז"א רק המוחין דו"ק דאימא בלבד אבל כל המוחין דאבא וגם ג"ר דמוחין דאימא אינם נכנסין עד ברכת אבות כמשי"ת שם בע"ה :

והנה כל זה שביארנו הוא בבחינת המוחין גדלות שהם מוחין דהויות אבל נודע כי קודם שיכנסו אלו לריך שקידמו לכנס בז"א המוחין דקטנות שהם מוחין של שמות אלהים ונדע ממש כי יש ג' מיני מוחין א' מוחין דזמן העיבור וא' מוחין דזמן היניקה וב' בחי' אלו הם שמות אלהים והג' הוא מוחין גדלות שהם של הויות ונמלא שפחה בק"ש אנו ממשכין מוחין גדלות דו"ק בלבד . גם הודעתך כי יש בכל בחי' מוחין ענין המוחין הפנימים והמקיפין הן במוחין דעיבור הן במוחין דייניקה הן במוחין גדלות גם דע כי כמו שיש מוחין מסטרא דאבא ומסטרא דאימא בזמן הגדלות כך יש מוחין דאריא בזמן העיבור והייניקה אמנם הם שמות אלהים כנו' וע"ש :

ונבאר עתה ענין הק"ש כי הנה בזמן הק"ש עדיין אין הז"א שלם בכל בחי' המוחין דייניקה כולם ולכן לריך בתחיל' להשלים בו המוחין דייניקה ואח"כ לריך להשלים לו המוחין דו"ק גדלות אמנם יש שינוי בין הדי' שא"א ק"ש בכל יום כנו' ואין כולם שוים וטעם הדבר הוא כמה שמת'ל כי לסבת גלות וחורבן ביה ה' שינוי ופגם ח"ו במוחין עלאין דז"א משא"כ בזמן בהמ"ק שאז תמיד היו זוין שלמים במוחין גדלות שלהם אבל אחר החורבן נחסרו אמנם אין הזמנים שוים כי הלא פשוט הוא שדעת החסד יזרר מתפשטת בשולם בבקר מכערב לפי שבערב הם דינין תקיפין ונמלא סוד' ק"ש הם משוטים זו מזו וגם לסבה זו נמשך שינוי אחר כי גם ענין הזווגים אינם שוים כי כפי המוחין שיש בזמן הזוג הוא כך יהיה כמו ופעולתו והנה שינוי הזווגים הם ד' כנגד ד' ק"ש וגם לסיבה זו גם התפלות אין ענינם שוה והנה טעם היותם ג' תפלות ולא ד' הוא כנגד ג' זוגים ה' הזוג הו' אינו לריך אל התפלה כמ"ש בע"ה . והנה נמלא כי עתה בק"ש אנו לריבים להשלים בתחילה המוחין דייניקה ואח"כ להמשיך בו המוחין גדלות . גם אנו לריבין לדבר אחר שני והוא מש"ל כי כל המוחין דזו"ן בני אריא נמשכין מאבותיהם אשר ע"כ אנו לריבים בתחילה אל זוג אריא וע"י זוגם ימשיכו לזו"ן מוחין לריבין להם . גם אנו לריבים אל בחי'

גדלות וביאורים : א) אבות כ"י ט' תנ"ת וכן הוא כע"מ פכ"ג בסו"ב : ב) ע"ה ס"ד ט"ה : ג) טיפת הורע הוא מן המוחין פכ"ה סס : ד) השפע . סס כפכ"ח : ה) ט' בהיותו בשולם הכריאה ט"ה : ו) דלמא פכ"ה : ז) ועיין חו"מ דף קס"ו ע"א : ח) וכל ה"ס דלמא פכ"ה סס :

סידור תפלה להרש"ש

מה

מלכותו יכוין להמשיך לנוק' ב"פ דהוד דב"ן דז"א - לכן לא נכמוז באותיות הפסוק.

יכוין למלאת ד' אלפין שבכתר דללא **אלה אלה אלה** ושארית העק"ב אורות שהם ד' ה"ה דד' אהיה ב' דיודין וא' דאלפין וא' דהסין יכוין להמשיכם ללאה בפקדון לצורך רחל.

הי יוד הי הי יוד הי **הא יוד הא** **הה יוד הה**
ועתה ישפיל ראשו ויכוין לבושי ה"ח לבושי ה"ג
להמשיך לרחל עשרה אהיה **אהיה אהיה** לבושי ה"ג
שהם גי' ליק"י מי' לבושי **אהיה**
המו"ג שבדעת דזעיר דאל"י **אהיה אהיה**
לנקוד' הכתר דרחל העומדת

בצרי' הנק' **קדירה** שהוא כמספר אלהים דיודין וי"ג אותיות וס' אותיות
הסורס והכו'. **אף למד הי יוד ממ** **אף למד הי יוד ממ**
גי' ש' **אלהים** י"ג אותיות
ה' אותיות והכולל.

יכוין להעלות פ"ע דהוד דמ"ה דז"א עם ג"פ גבורה הרי ד"פ בגבורה דז"א. וב"פ דהוד דמ"ה יכוין להשאירם ביהוד דז"א וכנגדם ו' אותיות **מלכותו**.
בק"ש דיוצר יכוין למסור עלמו למיתה לחבר זו"ן בצמ"י רוחא ברוחא יאהדוניה:

רעולם יכוין לתקן ו"ק חג"ת ונה"י דלאה ילהמשיך בהם מילוי ד' אלפין שבכתרא **אלף אלף אלף אלף**.

גם יכוין להמשיך לה מאחוריים דא"י ריבוע ס"ג וי' אותיות. **יוד יוד הי יוד הי ואו יוד הי ואו הי ואו הי ואו הי** לעולם.
גם יכוין בד' אותיות **דלעור** מלעולם להעלות פ"ע דיסוד דב"ן עם ג"פ ת"ת דב"ן הרי ד"פ דת"ת דב"ן דז"א כנגד ד' אותיות **דלעור**.

ועד בד' אותיות **ע"ד** דועד יכוין להשאיר צ"פ תחאין דיסוד דב"ן ליסוד דז"א. ויכוין לחבר פ"ת דת"ת דמ"ה דז"א עם ג"פ דיסוד דמ"ה דז"א. וכנגדם ד' אותיות **יהודה** ולהמשיכם לנוק'. וב"פ עליונים דת"ת דמ"ה דז"א שכנגד ב' אותיות **מ"ן** דלעולם ועד שהם כמספר מילוי דע"ב **וד י יו י** יכוין לחלקם פרק א' בת"ת דמ"ה ופרק א' ביסוד דמ"ה דז"א. גם יכוין לתקן מל' דלאה וכתר דרחל ולהמשיך לה ד"פ ה"ה פשוטים מעק"ב אורות שנשארו בתב"ד דלאה שלקחה לכתרה **היה היה היה היה**.

בק"ש דיוצר יכוין להמשיך מזו"ן דאל"י מצמ"י פנימיות דפנימיות (*) (ממוחין דו"ק דזו"ן דאל"י) מו' פנימים שלמים לאו"א דבריאה ועי"ז יזווגו וימשיכו מוחין פנימים ונקיפים לזו"ן דבריאה :

צק"ס

(*) א"ה בסידור הקלה לא כתוב כ"ז רק בקלת סידורים כתוב כן לכן מסודר כאן בין שני חללי לבנה ועיין בפחת עינים דכ"ה ע"ב במלת בשבמל"ו מ"ש ע"ז וע"ש. (יב)

סידור תפלה להרש"ש

יכוין להמשיך לכתר דלחא ד' אלפיין פשוטין דד' לבושיין דד' מוחין דבינה דז"א
כל א' כלול מד' לפי שדל"ס דאחד גדולה כד' דלסין.
אָאָאָאָ אָאָאָאָ אָאָאָאָ אָאָאָאָ

יכוין להאיר מחצ"ד דז"א לחצ"ד דלחא יכוין צר"ס צרוך סם כבוד גי' **שכ"צ**
כמס' צ' קס"א ונמשכים לחו"צ דלחא ושאר האותיות גי' קמ"ג וקנ"א חסר
י"ו שנחנו בכתר דלחא והס כנגד צ' מוחין דחו"ג ונמשכים בחו"ג דדס"י דלחא

שם	כבוד	ברוך
<p>אלה הי יוד הי</p> <p>מבינה דז"א לבג"ה דפר' חצ"ד דלחא.</p> <p>יכוין להשאיר צ' פרקים סחטונים דנלח דמ"ה וצ"ן בנלח דז"א והס כנגד צ' אותיות שם.</p>	<p>אלה הא יוד הא אלה הה יוד הה</p> <p>מדעס דז"א לחו"ג דדס"י דפרלוסי חצ"ד דלחא.</p> <p>יכוין להעלות פ"ע דהוד דצ"ן דז"א עס"ג פגבו' הרי ד"פ בגבורה דז"א כנגד ד' אותיות כבוד</p>	<p>אלה הי יוד הי</p> <p>מחכמה דז"א לחח"ן דפרלוסי חצ"ד דלחא.</p> <p>יכוין להעלות פרק עליין דנלח דמ"ה וצ"ן עס"ג פ חסד הרי ד' פרקין דחסד כנגד ד' אותיות ברוך</p>

מלכותו יכוין להמשיך לנוק' צ"פ דהוד דצ"ן דז"א לכן לא נרמזו
באותיות הפסוק.

יכוין למלאם ד' אלפיין שבכתר דלחא **אלה** **אלה** **אלה** **אלה** ושארית
העק"צ אורות שהס ד' הי"ה דד' אהיה צ' דיוד'ן וא' דאלפיין וא' דהסין יכוין
להמשיכם ללחא בפקרון לצורך רחל.

הי יוד הי	הא יוד הא	הי יוד הי	הי יוד הי
<p>לבושי ה"ג</p> <p>אהיה אהיה</p> <p>אהיה אהיה</p>	<p>לבושי ה"ח</p> <p>אהיה אהיה</p> <p>אהיה אהיה</p>	<p>לבושי ה"ה</p> <p>אהיה אהיה</p> <p>אהיה אהיה</p>	<p>לבושי ה"א</p> <p>אהיה אהיה</p> <p>אהיה אהיה</p>

ועתה ישפיל ראשו וכוין
להמשיך לרחל עשרה אהיה
שהס גי' ליק"י מי' לבושי
החו"ג הבדעס דזמיר דל"י
לנקוד' הכתר דרחל העומד'

צברי' הנק' **קדירה** שהוא כמספר אלהים דיודין וי"ג אותיות וס' אותיות
שורשו והכו'. **אה** **למד** **הי** **יוד** **מם** **אה** **למד** **הי** **יוד** **מם**
גי' **ש** **אלהים** י"ג. אותיות.
ס' אותיות וכולל.

יכוין להעלות פ"ע דהוד דמ"ה דז"א עס"ג פגבורה הרי ד"פ בגבורה דז"א וצ"פ
דהוד דמ"ה יכוין להשאירם צבור דז"א וכנגדם ו' אותיות **מלכותו**.
לפולס

שערי

ענין ק"ש דיוצר

רחמים

צמנחה גם פנימיות דחילו' ודאי שלריך לכיין
 צק"ש דיוולר ע"ד מ"ש צנה"ש דחיל"כ כוי תרתי
 דפתרן וביע"א :

צ) שאלה כתוב צשהכ"ו [דכ"ה ע"א]
 וז"ל ונחזור לענין כי צדי' זו

דאחד תכין לכמשיך הארע מן די מוחין דז"א
 אל לאה ע"כ לכאורה מוצן שבהמשכה לכתר
 דלאה מהארת די מוחין דז"א עלמס, וקשכ
 דצסידור כתוב צתיבת אחד. לכמשיך לכתר
 דלאה די אלפין פשוטים דארבע לצושים דדי
 מוחין דזינה דז"א יעו"ש ח"כ בהמשכה מהלכות
 דמוחין לא מהארת המוחין עלמס :

תשובה צשהכ"ו שם צסוף בעמוד סיוס
 וז"ל ונבאר עתה ענין הכתר כזכ

דלאה שאנו מכונים צו צאות ד דאחד דע כי
 צחי' לאה אינה רק תאורים דאימא שלכן
 איננה רק צחינת די דקשר תש"ר שביא טור
 וכו' שאין לאה לוקחת הארע מן המוחין עלמס
 דז"א אלא מן הנה"י דאימא אשר הם הלכות
 של המוחין דז"א כנודע ע"כ נמלא שברצ ציאר
 דברים הקודמים שאין קבלתה מהארת המוחין
 דז"א עלמן אלא מלכות די מוחין וכמ"ש צסידור
 ממש היע"א :

א"ה ומ"ש צסידור קודם תיבת צרוך שם
 יכוין להאיר מהצ"ד דז"א להצ"ד דלאה

וכדר מפרש צכל תיבה צפ"ע הארת המוחין
 דהצ"ד דז"א לפי האמור ל"ל **שכותו על לצושי**

במוחין שס"ד די אהיב, וחס הת"ר אורות
 שנמשכים לתצ"ד דלאה וכמ"ש צשהכ"ו [דכ"ה
 ע"ב] ד"ה תיקון יעו"ש אלא שכין שמלינו
 צסידור סמוך לזה כי יכוין ר"ת שכ"צ וכו'
 שס"ה הת"ר ח"כ מוכרח לומר שלעיל נמשך
 הארת המוחין שצחוק כלבשים שמוחין מאורים
 כלבובים לעולם כנודע ומהארה זו נמשך לתצ"ד
 דלאה וברצ צשהכ"ו צל לשלול הארת המוחין
 שצפנימיות המוחין עלמס ועיין צשהכ"ו [דכ"ה
 ע"א שורה יוד] וא"ש היצ"א :

צא) שאלה כתוב צשהכ"ו [דכ"ב ע"א]
 וז"ל ואח"כ צצרוך שם וכו'

תכוין להוריד המוחין דלאה וכענין הו"א כי
 הכתר דלאה אינו נעשה רק אחר ציאת המוחין,
 כי המוחין הם די שמוס אהיב, ודי אלפין שצבס
 מחתלים

אפשר לפרש דמ"ש די"פ יכ"ו דעסמ"צ הם
 כמוחין ר"ל חו"צ חו"ג דתכמס וקראס מוחין
 סתם שברי כדי אח"י דאהיב שסס מוח צינה
 קראס צשהכ"ו [דכ"ד ע"ד] צשס לצובים וז"ל
 ז"א מקבל די מוחין האלו וכו' והכוין לחצר כל
 מוח דיכ"ו טס לצושו דאח"י יעו"ש ונהה שלא
 הזכיר הדעת כאן משום דטיקר המוחין הם
 חו"צ לכן קילר כאן מהרה"ג שד"ה נר"ו :

פט) שאלה מ"ש צסידור צהמשכת ו"ק
 דמוחין דפנימיות דפנימיות

ציוולר דכלים פנימיים וגס דכלים אמלעיים
 לצורך מנחה יעו"ש וגצי מוחין דחילו' דפנימיות
 ודפנימיות דחילו' לא כתב לכמשיך לצורך כלים
 אמלעיים דמנחה, ח"כ לפי"ז מוצן שצמנחה ח"ל
 לכיין רק צצחינה פנימיות דפנימיות ולמה יכיה
 כן בלא צמנחה לצושים תפילין כצצרת הרב
 צשהכ"ו וא"כ יכיה ראוי לכיין צמקיפי התפילין
 דצחינת פנימיות דחילו' וממילא נכוין גם צצחינה
 חילו' דפנימיות ולא כן נהגו אלא מכונים צמנחה
 רק פנימיות דפנימיות ומנהג זה יבוא לנכון
 עס מ"ש צסידור גצי פנימיות דפנימיות דוקא
 לצורך מנחה אבל מהו טעם הדבר ?

חשובה עיין צנהר שלום [די"ט ע"ב] שכי
 וז"ל וכעד"ז צפנימיות דאצ"ע

דחילו' דאלי ע"ד הנו' צשחרית לא שביא צכלים
 האמלעיים שלהם ע"כ נמלא שיש מקום לכיין
 גם צפנימיות דחילו' צמנחה שט"כ ממשוכין
 להם המוחין צק"ש דיוולר וע"כ לצושים תפילין
 צמנחה ומה שלא נהגו לכיין צמנחה רק
 צפנימיות דפנימיות עיין צעלי נהר [דכ"ה ע"ג]
 וז"ל דאפשר דצוננחה וטרצית שצכל ימי החול
 אין לכיין אלא צפנימיות דפנימיות צכלים
 אמלעיים צמנחה וצחילו' צטרצית וכ"כ מסידור
 דחול שצידנו שכתוב צק"ש צאחד וז"ל ציוס
 יכוין דחילו' וכו' כן אמת שכתוב צנה"ש וכו'
 מוכח דשייך כונת פנימיות דחילו' צמנחה וא"כ
 אף אנו נאמר דכ"ה לחילו' דפנימיות צמנחה
 וכ"ה נמי צק"ש ועמידה דטרצית דמאי שאל
 אלא וכו' וגמעשה אין אני מכיין צטרצית
 ומנחה כ"ה צפנימיות דפנימיות דשות"ע עכד"ק
 ועפי"ז נהגנו לקלר לכיין צמנחה וטרצית רק צצחינה
 פנימיות דפנימיות דשות"ע מיכו' להוכי' לכיין

מתעלים ועולים על המוחין ונעשה כתר שלה
 ע"כ לפי' מובן שמתחלה צחין המוחין דלאה
 ואח"כ עולים די אלפין שבהם ונעשה מהם כתר
 דלאה וקשה דלקמן בשבכ"ו [דכ"ה ע"ג] כי
 וז"ל לעולם כאן תחזור לכיון להשלים פרלוף
 לאה ובה ז"ה שלה שכבר נעשה הכתר שלה
 דרך כולל במלת די דאחד והמוחין שלה נעשו
 בצורך גם כבוד וצמלת מלכותו נעשה ככהר
 שלה לגמרי וכו' אבל טיקרו של דבר אינו אלא
 כדי אלפין פשוטות הם ככתר דלאה כנרמז בדי
 דאחד והמילויים שבהם הם בשאר פרלופה ע"כ
 נמלא שכתר דלאה נעשה בחיצת אהר קודם
 תיקון מוחין דהצ"ד דלאה ה"פך מ"ש בדרוש
 אחר החכמה :
 הי כתי' והישיא :

תשובה

כתוב בשבכ"ו [דכ"ה ע"ב] וז"ל
 מלכותו תכין לעשות הכתר
 דלאה כתיקונו וכו' ותכין לנטון סופי בתחלתו
 כי עשה נעשה כתר מלכות בראשה ובהם די
 אלפין מדי אהיה אשר לקחתם פשיטים בדי
 דאחד ועשה צמלת מלכותו הם מתמלאים ואז
 הם בגי' מדת ע"כ מביאר מזה שמ"ש דכתר
 דלאה אינו נעשה רק אחר ציאת המוחין ר"ל
 עשיית הכתר כתיקונו למלאת די אלפין הוא
 בחיצת מלכותו אחר שבאו המוחין דלאה בחיצות
 בש"כ וכמ"ש בסידור וזהו שכתב בדרוש ו'
 שכבר נעשה הכתר שלה דרך כולל צמלת די
 דאחד וצמלת מלכותו נעשה הכתר לגמרי וע"כ
 ר"ל שצחיות אהר נרמזו די אלפין שבכתרה
 ואז לוקחת הארתם דוקא אבל גמר תיקון הכתר
 הוא אחר ציאת המוחין ע"ד תיקון כתר דרהל
 בצרכת אבות שמתחיל קידם המוחין וגמר תיקונו
 הוא אח"כ צסיף וזהו שכי' כאן תכין לנטון
 סופה בתחלתה וכו' זה כמבואר ומה שיה
 לשאל דכיון שעתה נתקן כל פרלוף לאה מה
 לירך לתיקון ו"ק דלאה בצרכת אבות וחוי"ב
 שלה בצרכת כהנים כבר נרגש מזה הרב דברי
 שלום בשאלה חי ותירץ שעתה מהארת מוחין
 דאימא מתחיל תיקונה אבל עדיין לא נגמר
 בניין פרלופה עד שלוקחת מן המוחין המתפשטים
 בחגיגת דז"ה עכתי' יעו"ש מהמניח נר"ו :

צב) שאלה

כתוב בשבכ"ו דרוש די דעמידה
 [דליד ע"ג] וז"ל ואצ"פ שכיון

1234567

שעשנו ייחוד ק"ש נעשו לז"ה מוחין פנימים
 כתי' וא"כ מוכרח הוא כי ג"כ נעשו לו כ"כ
 חדשים עכ"ל אינם מתלבשים אלו הנכ"י צנוק
 לפי שאיננה רק אצ"ה צחיות נקודת ע"כ
 ז"ל דלא מלינו בק"ש עשיית נכ"י החדשים צ"ה
 ובא"ה צחיות נעשה נכ"י החדשים אלו ?

תשובה דרוש זה מדבר בחילוי דפנימיות כמ"ש
 בנכר שלום [דלי"ב ע"א] יעו"ש וכיון
 שמוחין דחילוי דפנימיות נכנסו בכל בק"ש
 בחצ"ד דז"ה מוכרח שאז נעשה נכ"י החדשים
 שכרי כז"ה היה בן ו"ק וכשעלו חגיגת ונעשו
 חצ"ד לקבל בתוכם המוחין ונכ"י נעשו חגיגת
 א"כ ממילא נמשכים נכ"י מאימא צעת הכיח
 להיות נכ"י החדשים דז"ה מהמניח נר"ו :

שאלה

כתוב בסידור בחיצת אהר
 גם יכוין שפעלים מזה לזה
 עד רוח המעלות גם יכוין להעלות כל הצירורים
 כתי' לע"ב וכו"ג דא"ק ועו"ש וכ"כ בנכר שלום
 [דכ"ז ע"ג] יעו"ש וקשה דכבר נידע מה שהקשה
 הרש"ש בהקדמת רח"י מדברי הרב אהרן
 במקום אהר כי שהצירורים לריכוס לעלות עד
 ע"ב ס"ג דא"ק להתקן ובמקום אהר נמלא
 שצירורי כל פרלוף נתקנים בחכמה של פרלוף
 פעלו דוקא ותיכץ ע"ז צרוה צינתו שפשי
 כלבשת הפרלופים יכוין ז"ן דח"ב דא"ק
 מלוכבים תוך חוי"ב דז"ן דא"ק שצחין א"ה
 דא"ה ובה הנקראים ע"ב ס"ג דא"ק וע"י
 נתקן פרלופי חוי"ב ככוללים דז"ן דא"ה וכע"ז
 בכל הפרטים ולעולם אין הצירורים עולים יותר
 ממדרגה אחת אלא תיקונים ע"י פרלוף ש"ג
 ועו"ש א"כ איך כתב בנכ"ש ובסידור יכוין
 להעלות כל הצירורים לע"ב ס"ג דא"ק כעליונים
 ה"פך מ"ש בהקדמה :

תשובה

לעולם בסדר כמ"ש בהקדמה
 דהיינו צירורי ז"ן עולים להתקן
 באו"ה דוקא ומ"ש בסידור להעלות כל הצירורים
 לע"ב ס"ג דא"ק ר"ל כל הצירורים השיוכים
 לעתיק אלו כולם עולים שהם צירורים דעשר
 נקידות חלק כגוגע לעתיק עולים כולם לע"ב
 ס"ג דא"ק אבל לעולם הצירורים דז"ן אינם
 עולים אלא לאו"ה בלעולם או"ה מתקנים לז"ן
 מהרה"ג שד"ה יל"י ועיין "בשערי רחמים"
 כנ"מ

שערי

ענין ק"ש דיחוד

רחמים

מעלתי שכתהול תיקוה צדי דאחד ושאר תיקון
פרלופה כנז"ל וסדר תיקון רחל ציאר כרצ שם
שכוח המשכת ליקי קדרה שכם לבושי כמתיג
לרחל צמיגם מלכותה וצחינה כעומין שבה כס
די כיכ דארבע אחיה שכם עקי"צ אורות שכו
חלל לאכ שנמשכים לרחל צחינה ועד ומתפשטים
בכתר ונשאר פרלופה וזה הכנה לרחל עד ברכת
אבות יטוש"צ וכמ"ש כ"ז בסידור הרש"ש
זיע"א וכיע"א מכמניה נר"ו :

צו) שאלה ח"ש בסידור צחינה אחד
להמשיך די אלפין פשוטים
דדי אחיה לכתר דלאה ומילוי די אלפין נמשכין
לו"ק דלאה צחינה לעולם, ח"כ כ"לד חנו ממשוכין
די אחיה שלימים צח"ד דלאה צחינה צש"כ
כיון שלא נשאר אלא די ה"יה דדי אחיה כיע"א :
תשובה בסידור מצואר שצחינה צש"כ
נמשך לחו"צ דלאה צי קס"א
כמספר שכי"צ אכל לחו"ג דדפת נמשך קמ"ג
וקמ"א חסר י"ו דוקא כי מספר די אלפין
כ"א כלולכ מדי נשאר בכתר דלאה וכס י"ו
אורות כנזי וכ"כ צשכ"ו [דכ"כ ע"צ] כי ת"ר
אורות דוקא נמשכין לחצ"ד דלאה יעו"ש ח"פ
מכמניה נר"ו :

צו) שאלה אחר שארבע אלפין פשוטים
דדי אחיה נמשכים לכתר
דלאה ומילוי די אלפין כנזי נמשך לו"ק דלאה
צחינה לעולם, וארבע ה"יה דדי אחיה נמשכין
לפרלופ רחל צחינה ועד וכמ"ש בסידור ח"כ
מב נשאר צח"ד דלאה ?

תשובה נעיקרא צחינה צש"כ נמשך שתי
כמשכות **אחת** מכארת חצ"ד דז"א
לחצ"ד דלאה **שנית** מכסר ת"ר אורות דדי
אחיה שנמשכו לחצ"ד דלאה **צפקדון** וכבר
כחצנו בשאלה צ שפירוש הארה זו היא
מהארת כמותין שצחוק כלבושים כי אורות
פנימיים מאירים בלבושים מצפנים ולחוק וכארכ
זו נמשך לחצ"ד דלאה זולת כלבושים שכם די
אחיה חסר י"ו ועיין צשכ"ו [דכ"כ ע"א
שורה יוד] וכיע"א מכמניה נר"ו :

צד) שאלה ח"ש בסידור צחינה מלכותה
כי שארית כעקי"צ אורות שכם
די ה"יה דדי אחיה יכוין לכמשכים ללאה
צפקדון

הנדי"מ שאלה נז"א מענין האמור ועיין צעלי
נכר אוח נ"ג ועיין מ"ש ע"ז שם צכשמעות [ד"ג
ע"א] וכיע"א :

צד) שאלה כתוב צשכ"ו [דכ"ו ע"ג]
וז"ל ונדע כי יעקב ורחל
עומדים אחי צה"י ח"ה בנקרא ישראל מכביק
בין שני אחוריים שלכם ע"כ ל"ל דא"ך ילוייר
שיעקב ורחל יהיו דבוקים אצ"א ועכ"ז נאמר
דז"א בנקי ישראל מפסיק ציניכס דא"כ חונס
דבוקים אצ"א :

תשובה חין כונה כרצ עומדים אצ"א
ודבוקים אלא נעמדם הוא אצ"א
צלא דיבוק וכז"א מפסיק ציניכס וצחה שיטור"ר
כס צסיד נקודות קטנים דוקא שזמן גדלותם
וצניינס הוא צצרכת אבות כמ"ש צשכ"ו ח"כ
נקודת רחל היא אחורי היסוד דז"א בנקי
ישראל ועמו דבוקה אצ"א ונעמד נקודת יעקב
כנגד יסוד דז"א מנד בפניה, ומחזיר אחוריו
נגד פני ז"א נמלא שיטור"ר נעמדם אצ"א
וכז"א מפסיק ציניכס, מברכ"ג שד"ה נר"ו :

ענין ברוך שם

צד) שאלה כתוב צשכ"ו [דכ"ב ע"א]
וז"ל ואח"כ צברוך שם וכי
הוא ייחוד צפני עלמו לרחל ע"כ ל"ל דמנינו
בסידור צשכמ"ו הדבר להפך צחינה **ברוך**
שם כבוד להקן חצ"ד דלאה, מלכותה למלכות
די אלפין **לעולם** להקן חגי"ת נכ"י דלאה ועד
להקן מלכות דלאה יעו"ש ח"כ נמלא בכל ברוך
שם לתיקון לאה ואדרבה ל"ל מכו סדר תיקון
רחל צפסוק ברוך שם ?

תשובה כבר כרצ צשכ"ו שם צסמוך כי
וז"ל ואחר שציארנו צדוך כללות
נצאר עתה צפרכות מה שצריך לכוין דע כי
על האמת הוא כי גם לאה ייחודה הוא צברוך
שם וכי עם רחל אלא שלהייתה נוק עילאה
עליונה יש לה ג"כ ייחוד למעלה צראש בזכר
צסוד די דאחד ונמלא כי צדי דאחד חנו מכונים
אל כתר דלאה צלנד ושאר כחפשטותה נרמו
צברוך שם וכי עם רחל ג"כ ע"כ נמלא שצפסוק
צשכמ"ו מחקנים לאה ורחל אלא שאלה גדלה

די פרקין מביזן טושה שמוה בכל אחת ועוד
 מכ ענין ההחלקות זכ באמירת בשכמליו כלל
 כבר נחלקו צחיבת אחד בשבאו ו"ק דמוהין
 דגולות דאימא בתוך הז"א ומכ ענין כונכ
 זאת באמירת בשכמליו ?

תשובה טיין צכקדמת רחמי"ג [ד"ז ע"ד]
 שכתב דפרטוף ז"א יב צו ו"ק
 דמ"כ וו"ק דצ"ן וא"כ בשמעלים פרק עליון
 דנלח דמ"כ וצ"ן ר"ג פ"ע דנלח דו"ק דמ"כ
 לג"פ דהסד דר"ק דמ"כ ונעכו ד' פרקין מלד
 מ"כ, וכע"ז ד"פ מלד כצ"ן כרו ה' פרקין
 כמ"ש צסידור וכע"ז בשאר, וכו"מ נקרא
 אצא יען שנמשך מאצא, וכצ"ן נקרא אימא
 יען שנמשך מאימא, וזכו כונכ ברב בשכמ"ץ
 שכי כה ז"א שמלד אר"א ר"ל מ"כ וצ"ן כנמשך
 לז"א מאר"א, וזוכי כונכ ברב בשכמ"ץ שכתב
 כה ז"א שמלד אר"א ר"ל מ"כ וצ"ן כנמשך
 לז"א מאר"א :

ומה שכתב כונכ זו בצרוך שם נראה שכתעס
 מפני שעתה בצרוך שם הוא תיקון
 הנוקי רחל וכדי לידע אחיב פרקין לוקהת רחל
 לצורכ לבן סדר הכונה כאן אצל ודאי שכבר
 נחלקו הפרקין באחד ונמשכו ו"ק דגולות
 צחצ"ד חגי"ת דז"א, מוכר"ג שד"ה נר"ץ :

ק) שאלה כחוצ צסידור מורנו כרש"ש
 זי"ע"א צחיבת מלכותו וז"ל יכוין
 להמשיך לרחל עשרה אהיב גי' ליק"י מעשר לבושי
 כחוי"ג שצדעת דז"א דאל"י לנקודת הכתר דרחל
 בעומדת בצריאה הנקראת קדירכ שהוא כמספר
 אלפים דיודין וי"ג אותיותיו וכי' אותיות השורש
 וכוונת עכד"ק ל"ל מה ענין הכתר דרחל בעולם
 הצריאה כלל כבר עלה ככתר דחוי"צ דצינה
 דרחל לאל"י בכונת תפילין של יד כמ"ש צסידור
 ואף שנאמר דכתר שעלה ע"י חש"י הוא דחיל"י
 כנתקן ע"י כמעשה מ"מ גם רחל דצחינה כדיוצר
 כבר עלחה צחיבת אחד לאל"י עם ז"א כדי
 שיטלו למ"ן לזיוג אר"א כוודע א"כ כתר דרחל
 הוא צאל"י ודיכי קאמר להמשיך ליק"י לכתר
 דרחל בעומדת בצריאה :

עוד ל"ל מ"ש הנקראת קדירכ אהיבא קאי
 ומי הוא הנקרא קדירכ ? עולם הצריאה
 או רחל שהיא בת מלך וממשיכין מספר ליק"י
 לרחל שהיא נקראת קדירכ כו"ע"א :

תשובה

צפקדון לצורך רחל ע"כ ל"ע וכי עהב ממשיכין
 מחדש כלל כבר נמשכו לחצ"ד דלחה צחיבת
 צש"כ ואין לומר שר"ל להמשיכס לוי"ק דלחה
 צפקדון שכרי צחיבת ועד כי להמשיך לרחל ד'
 כו"כ פשוטים מעק"צ אורות שנשאר צחצ"ד
 דלחה ע"כ א"כ מכו יכוין להמשיכס שכתב כאן
 צחיבת מנכותו כיון שכבר נמשכו :

תש"ן הרב שמון ששון על שכ"ו [דל"ג ע"א]
 כי וז"ל אפשר שצחיבת ד' דלחה יורד
 צתחילה כנלות ד' אהיב פשוטים לכתר דלחה,
 דפשוט צכתר ומזכ נחקן ככתר ואח"כ צמילת
 צש"כ נמשך ד' אהיב מלאים חסר י"ו לחצ"ד
 דלחה אח"כ חוזרין להקן כתר דלחה לגמרי
 ונעוץ סופו צתחלתו ואנחנו ממלאים ד' אלפין
 שצכתר דלחה ונעשו מד"ח וצחיבת לעולם
 מתפשט מילוי ד' אלפין אלו לחוקן ווי"ק
 דלחה, אך לצחיבת חצ"ד א"ל לפרש שכרי נמשך
 לכס ד' אהיב מלאים כנז' וכי נשאר עוד עק"צ
 אורות צכתר דלחה לצורך רחל וכס ד' פעמים
 כו"כ דארצט אהיב פשוטים והס מתמלאים,
 וכי וצחיבת ועד נמשכים ד' כו"כ הפשוטים
 לכתר דרחל ושארית מספר עק"צ אורות
 נשארים צפקדון לרחל עד צרכה אבות אמנס
 מצחינת ד' אהיב מלאים כנז' שנמשכו לחצ"ד
 דלחה משם לא נתפשט למטב צנופה, גם לא
 לרחל וכ"ז דקדקתי וכי ע"כ וע"ש לפי"ז מצוהר
 שדי כו"כ נמשכים מתחלה לכתר דלחה צחיבת
 אחד ואח"כ צחיבת מלכותו יכוין להמשיכס
 לחצ"ד דלחה צפקדון לרחל וצחיבת ועד ימשיך
 ד' כו"כ פשוטים לכתר דרחל וכשאר ממילא
 נמשכין צשאר קומת רחל וכן חירץ כרה"ה
 מוכר"א ענתצי זלוק"ל צשערי רחמים כנז"מ
 בשאלה ל"ע שנמשך שני מיני כנמשכות מאימא
 ואותס דצש"כ לחוד וצחיבת מלכותו היא
 כנמשכה אחרת יע"ש וכו"ע"א מוכמניה נר"ץ :

צמ) שאלה כחוצ בשכ"ו [דכ"ו ע"א]
 וז"ל כמו שאנו מחלקים כה
 כז"א מלד אימא כן לר"ך לחנקו מלד כה אצא
 אשר צו ונמלא שר"ך לחלקו ג"כ ד' פרקין
 מלד אצא ודי מלד אימא צחסד שבו וכן בצבורה
 שבו וכן צחי"ת שבו וכי ע"כ ל"ל שלטולס חסד
 דז"א הוא רק משלשכ פרקין וכגס שמלרף
 פרק עליון דנלח שעלה כמו מ"מ אינס אלל

↑

מקור 7: שמן
ששון פתח עיניים
כד' ע"ד אות לג

פתח

שמן ששון ח"ד

כונת קיש דיוצר

עינים

דעת פנימיות דפנימיות ואח"כ חילוכיות דפנימיות
דפנימיות דחילוכיות והיה לריך להפך לכיון תהילה
פנימיות דחילוכיות ואח"כ חילוכיות דפנימיות ואח"כ פני
דפנימיות שהרי כן כתב רבינו זצ"ל שבער הכותב לרוש ג'
תפלת השחר לכיון צמיחה מלידת מעשיות ע"י תפילין של
לאש לתקן נה"י דחילוכיות דחילוכיות וכשאר כחצ"ד וחג"ת
דחילוכיות דחילוכיות דחילוכיות דחילוכיות ע"י
הדבור שהוא הק"ש וכן הוא הסדר לתקן תהילה כל חילוכי
ואח"כ הפנימיות יע"ש לרוש ג' ועיין ג"כ בכונת השופר
שאלה השריה שנתח"י צמחי תפנימיות דחילוכיות
יע"ש בקדור בהקדמה השופר:

ג

ליל שכתב בקדור קדר שמוח המוחין הם הכוכבים
זצ"ל הכותב לרוש ג' דלילית ודרוש ו' דק"ש ענין
לן שהם עלמס שוים לכיון אותם צמיחה חילוכי דפנימיות
ופנימיות דחילוכיות דילמלל שהם שמוח אחרים והם ע"ד
כונת שמוח המוחין שכתפלת שנה ללא נידע מה הם ויכוין
אותם קהם [ע"י צבוכת התפילין צמחיית המוחין דתפילין
של לאש שהם ע"ד הכ"י]:

אך

צמחיית הכלים ליכא ספקא דחילוכי צמחת לריך
לכוין אותם הכלים שכוונת אותם צחול
כמו שהארכתי בקובעריקו שמוח ששון ח"ב שער מ"ד
פ"א יע"ש ועיין בגמר שלום ד"ע צאורך צענין שמוח הכלים
דחילוכי ודצ"ע יע"ש:

ג

דע צענין ההיות ואח"כ המטקדות שבתוך המוחין
הנמשכים בק"ש שכתב בקדור כולם חוד כלי הפנימי
דכל ספירה ולא כתב לכיון על קדר הכו צמיח שמו"ד פ"א
ופ"ב ה' דהוי"ה צבלי חילוכי ו' צבלי חילוכי ה' ראשונה
צבלי הפנימי הוא להיות דעלמה הסכמתו של רבינו כפי
ה"ש צמ"ח קפ"י דרכין שהם ההיות המטקדות הם צבלי
הפנימי כפירוש צ' יע"ש:

ובענין

לכוין צמחת כונת המשכת המוחין בפנימיות
דחילוכיות נראה לע"ד דל"ן ע"ך כלל לכיון
כונה זאת שהרי מפורש יולל בדברי רבינו צמ"ח שער
ההקדמות דל"ח דרושי התפילין ושער האחרי רצ"ב צל"ד
ובקשר עו"ת ד' ל"ה שער המלות פרשת ויחי צענין טעם
מי הגורם יליח התפילין וכבר כתבתי בזה לעיל בהקדמה של
קודם התחלת קדר התפלה בדיה והנה וכו' יע"ש ולקמן
בכונת ק"ש דשנת צמחת אחר יע"ש:

ובענין

לכוין כונה זאת דצחי פנימיות דחילוכיות
וחילוכי דפנימיות בתפלת מנחה דחול נראה
מ"י הכר שלום ד' ח"ב ע"א וד' כ"ו רע"ב והחדש ד' י"ט
[וד"ג] דלריך לכיון, ודלל כונהג"ו עתה בק"ק בית אל
יכב"ן שהכונהג"ו בעל פה לומר דל"ן לריך דלל היה לנו
זה קבלה גמורה איש משי איש רק קצרה דמטע"ו ומי
יצא אחר המלך אחר היות הדבר מפורש יולל בדברי
הרב ש"ס זל"ה וא"ו חלל מכהג צמחה ול"ן לריך
להאריך בדברים פשוטים [ועיין בקשר אמת ליעקב דק"י
שאלה ע"ז]:

אך

צעניית י' לי ספק אם יש לכיון חילוכי דפנימיות
ופנימיות דחילוכי דלא תלחתי מפורש ומכהג"ו שלא
לכוין צעניית בק"ש ועודדה רק המשכת שמו דפנימיות
דפנימיות: אח"כ רח"י בקשע"ה ספ"ד לרוש ר"ה ומסס
נראה דל"ן לכיון דכתב דל"ן לכיון צמחיית התפילין צעניית
יע"ש, ועיין בקשר אמת ליעקב ד' ק"ג שאלה ע"ו דכתב
ח"ס הרש"ש ז"ל דנראה לריך לכיון גם צעניית כל ג'
צמיחה כמו בתפלת שחרית זולל צמחיית התפילין שלא
לכוין צמחה ועצמית צמחיית דל"ן מוקיפ"ס צעניית ח"ב
בק"ש לריך לכיון צחי ומי הפנימים יע"ש:

ובענין קדר סיניסם של קדר המשכת שמו דפני
דפנימיות לחילוכי דפנימיות ופנימיות דחילוכי
מה נשחכה זה מה לא כודע לי עצמו של דבר [לעיל
קוף אות כ"ע ד"ה והנה וכו'] גם ל"ל צענין שמוח המוח
דג"ר הם שמוח עקומ"צ קס"ל קומ"ב וק"ח שלום, ודו"ק
חקר ה' אחרונה, עיין השו"ס צמ"ח ש"כ ספ"ו ר"ש ד"ע אות
י"ב יע"ש צאורך [דל"ו]:

(ל"ח) שם

יכוין צמחי רומ"ח שסס וכו' יע"ש ג' מי
רומח בק"ש אחד דיוצר עקומ"צ ו"ו אותיות
הפשוטות ו"ו שמוח אל"ה"ס: צ' בק"ש צעניית וכו' וכן בק"ש
שעל המיטה ג' ע"ב דע"ב ודק"י דומ"ה ר"ה"ו ו"ו אל"ה"ס
ה"י רומ"ח. הנה כל אחד תמלל צמקומו זצ"ל
הכותב לרוש ק"ש דיוצר לרוש ה' ודרוש ט' מדרוש הלילה
פניח פכ"ב דק"ש ושם עוד דרוש צ' בהקדמה הספר ק'
עו"ת ד"ז והוא של ערצית ע"ה שכ"ו ספ"ב ט' בהקדמות
דל"ח דומ"ד קע"ד והוא לרוש קוד שם ילחך וכו'. ספר
יפה טעה ד' קס"ה ע"ב מה שהקשה וא"י עתה עלסק
המקומות וצמ"ח שכ"ו פ"ב שם בהצמ"י. ועיין בק"י חל"י אות
ר' דל"ב ק' דומ"ד דק"י ודק"ד:

וצ"ל

דל"ח נאמר שהמ"ו ח"ו הם המ"ו שנמשכו בק"ש
דיוצר צמחת אחר הל"ח הם שמוח יס"ו וכאן הם
ד' שמוח עקומ"צ שלום וא"י הם עלמס ע"י זצ"ל
הכותב לרוש ה' דק"ש ושם מנזכר דח"י אחרונה ה"א ח"ו
יע"ש, מוזל"ת:

וק"ש

דקדמות ח"ן לכיון כונת הרומ"ח יע"ן ח"ן צו
רמ"ח תיבין ח"ו בקריאת שמוע כך מללתי בקשר
מחדת ישראל:

ובענין

לכוין רומ"ח בק"ש דיוצר דשנת נראה לע"ד
דל"ן לריך לכיון מכוין ש"ח"ן ח"ו יודעים מה
הם צמיחת שמוח המוחין כדי להיות ח"י רומ"ח ולא מורש
בדברי רבינו. ושם ואל תבשה עדיך וכן בכונת שירה חדשה
אך מדברי הסו"ת נראה להפך ועיין לקמן צמחת שירה חדשה:
ג צענין היות ח"י רומ"ח בק"ש הלל ח"ינ"ס צמקמ"ס לל
רומ"ח ולא רומ"ח עיין ח"ש צמ"ח ח"ב דרוש ק'
דק"ש של הלילה:

(ל"ב) שם

יכוין להמשיך לכחך דל"ח ד' אלפ"ן פשוטי
ד' לכו"ס ד' מוחין דצ"נה דז"ל ח"א
כלול ומי לפי עדל"ית דאחד גדולה כדי דל"ח ע"כ, כתבאר
זצ"ל הכותב לרוש ו' דק"ש פניח פ' שער המלות פ'
שופטים ע"ה חל"ב פ"א ושל"ח פ"ד ושל"ח פ"א ופ"ד שער
ההקדמות דל"ח דומ"ד שער הלוקוטים דקומ"ח ע"ב:

ובענין

לכוין זה דל"ח צל"ל סמ"ח עיין לקמן
צמחת צמקמ"ל:

(ל"ג) שם

יכוין להאיר מוחצ"ד דז"ל לחצ"ד דל"ח
ע"כ [פירוש העמיד להמשיך צמחת צרוך
ס' [כתבאר] דרוש ו' דק"ש דיוצר זצ"ל הכותב ח"ל
וכחזור לענין כי צל"ית זו דל"ח חכו"ן להמשיך הארה מן
ד' מוחין דז"ל חל ל"ח וכו' יע"ש, ועיין פניח שם בדבור
זה עיין להרב דצ"ס דח"י ע"ב יע"ש ח"ב צמ"ח ח"ל:

(ב) ברוך שם כבוד מל"ו

שם יכוין
להמשיך
מוחמה דז"ל צמחת צרוך שם קס"א לל"ח וכו' נח"י זצ"ל
הכותב לרוש ו' דק"ש פניח ק"ש פ' שער ההקדמות ד'
ר"ב ורפ"ה. [דומ"ד ע"ב] עוד ש"י הכו דרו"ה דיו"ס יע"ש
היות ד' ח"ה"ס ח"ו לעיקר צמ"ן ל"ח יע"ש ודרוש ק"ש דיוצר
דרוש ה' ועיין בקשר דברי שלום ד"ח שאלה ח' יע"ש ח"ש.
ולע"ד ק"ס דל"ל קיבל ז"ל צמחיית שמוח שמוח צמחת אחר שם
ח"ה"ס וא"כ ח"ך כתב שמוחך עתה לל"ח מה שלא קבל
ע"ן

פיו ח"ט צקונטריקי ש"ס ח"ג על שער הכונות דרוש ז' דק"ש ופנ"ח ס"ס: דק"ש צמלה צשכמליו דלהיות מוחין גדלות איכס עוליס שמות אהיס דלימח צשס כלו צשער הכונות סוף דרוש צ' דפסק קחנר חשס וצנ"ח ש"ח ספ"י:

ובענין

לכוין צליל פסק הארות אלו ללאה עיין ח"ט לקמן צק"ש דליל פסק חשס הרב דוד מאלצ'ר צקדורו שכתב לכוין לנוקצא קתס ולא צשס ללאה ושס כתבתי ראה וקחירה לוח ועלהת הסכמתי שלח לכוין כלל דשצ ואל חעשה עדיק. ועתה ראה ראיתי חעשה גדול וטרח צעצור אשר ציטלתי כונה זאת מלכוונה צשג ואל חעשה ועיכ לריך לכוין נוקי קתס דבאמת אצרו דראשו כמלכיס ואין לצנוח:

שם

יכוין להעלות פ"ע דלח דמ"ה וצ"ן עס ג' פקדי סחמד הרי ד' פקדין דחמד כנגד ד' איתיות צרוך וכו' מוצאר צשער הכונות דרוש ז' דק"ש וצנ"ח פנ"ח ק"ש פכ"ד ועיין צנ"ח ש"כ פ"ו. ועיין שס היעצ ח"ט צקורי ש"ס ח"א דמיידי עליית הפקדין אלו בצנ"ח המוחין בעלום וזה יען ראיתי טועים צזה יע"ש. גם ע"ש ח"ט מה עיין עליית הפקדין אלו אחר שהמטכו הו"ק דמוחין גדלות צמלת אחד והיס לריך להיות הדבר להפך החילה עליית הפקדין ואח"כ המטכת המוחין ע"ד המטכת המוחין של העמידה צמלת אלהי אצרהס וכו' ככו צשער הכונות דיל ע"ג וצקדור יע"ש:

שם

יכוין שיאירו ג' מוחין צגלגלה ללאה ע"כ כתב צשער הכונות פ"ח מדרושי הלילה. ע"ח טע"ל פ"י פנ"ח ק"ש ש"ח פ"ו ושס כחוב דמאירין חצ"ד דז"ח צגלגלתח דטקצא יע"ש, ודע דנוקצא זו היא ללאה ולא רחל דרחל אין חיקון הכחר ט"ה אלא צמלת ועד כמ"ש צשער הכונות שס דל"ח ע"ג [דכ"ה] ועיין ח"ט צקונטרי ש"ס ח"ג צק"ש של הלילה פ"ה אוח ג' ש' רוביק דין יחוד י"ע:

מלכותו

יסין להמשיך למוקי צ"ס דהוד דצ"ן דז"ח ע"כ ש' הכו דרוש ז' דק"ש פנ"ח פ"ד:

שם

יכוין למלאות ד' אלפין שצבחר דלאה ושארית עקצ אורות שסס ד' היס וכו' להמשיכס ללאה צפקדון לטורך רחל. וכן להמשיך לרחל עשר אהיס שסס צג"י ליקי וכו' לקדנה וכו' נחצ'ר צשער הכונות דרוש ז' דק"ש [עיין שס צשער הכונות דכראה שהיא עס ח' אוחיות מלרי אלפ"ס והכולל יע"ש ולי"ע שס למוהרש"ו וכן צקדור כך שמועתי מקש"ס ולכאורה כראה טכך פ"י וכו' ודרוש ו סוף דרוש ח' ופנ"ח פ"ד דק"ש. ועיין להרב יפה טעה דקס"ו ספ"ח שהקסה ח"ל ולא ידעתי מתי רחל טעלה אלו המוחין טלה יע"ש, ועיין לקמן צמילת ועד [עיין ח"ט צקונטריקי ש"ס ח"ג צדרוש ו' דק"ש צמלת צרוך שס ד"ה אונס וכו'] עוד שס ד"ה וכן וכו' ומשס חצין מתיכן הס אלו ד' היס:

שם

יכוין למקור עלמו למיחה לחצר ז"ן רחח צרוחא הויה ודלרי ע"כ צנ"ח צשער הכונות דרוש ח' דנפילת אפ"ס דע"ח ע"ח [מ"ח] וצפנ"ח פ"ו דכ"ח יע"צ עער הכר דרוש ח' דק"ש דכ"ח סע"ד [הנדפס מחדש] וכראה ש"ס צ' צמיטה נשיקין אחד צמלת אחד וצ' צמלת צשכמל"ח וכו' ועיין צקפ"ר פנ"ח פכ"ד דק"ש ד"ה והנה וכו' וליל ח"ך אפטר זוג זה שהיא עתה צצרי וסוח לא ירד צצריאה ועד דהיא צקוד נקודה [ויש נשיקין דפנ"ח צעמידה צצרכוח אולציות כמ"ש צדרוש ו' דעמידה]:

דעודם

יכוין לתקן ויק' חנייה נה"י דלאה ולהמשיך מלוי אלפין שצבחרל וכו' עער הכו סוף דרוש ו' דק"ש צמלת ועד ופנ"ח פ"ד ופ"ע.

ועד

יכוין צצ' אוחיות עד להשאר צ"פ החצין דיקוד (יג)

דצ"ן דז"ח וכו' עער הכונות דרוש ז' דק"ש ופנ"ח ס"ס: **שם** יכוין לתקן מלכות דלאה וכתב דרחל ולהמשיך לה ד' פעמים היס וכו' עער הכונות סוף פ"ו דק"ש סס [ועיין צקפ"ר דרוש ח' דכ"ה ע"ג] ע"ח טל"ח פ"ח ועיין שס צקפ"ר דרוש ח' שס דרחל כחן לוקמת מועט אורות אלו דדי היס וצעמידה צמלת דלרי שפתי וכו' שס משתלמת האה"ה ע"י אלפין להמתיק הדין [ככו] צשער הכו דרוש ח' דעמידה יע"ש כונת דלרי שפתי וכו' ולע"ד יש לדקדק דלפי זה לריך לכוין כונה הח"ל דלרי שפתי הפתח הכו צשער הכונות עמידה דרוש ח' צכל ג' חפלות שצכל יוס וצמ"ח כתבתי צזה עיין לקמן צנ"ח העמידה:

שם

יכוין להמשיך מזוין דאלילות וצחיתה פנימיות דפנימיות דויק דזוין דאלילות ומוי פנימים שלסס לל"ח דצריאה וע"י יודונו וימשיכו מוחין פנימים ומקפ"ס לזוין דצריאה עכ"ל זה נחצ' צקפ"ר ע"ת דק י"ד ועי ח"ל אח"כ ציולר אז עוליס הצריאה דאלילות נשמות ועולמות אחסס הנשמות לריכ"ס מוחין פנימים ומקפ"ס ואל ע"י ק"ש מדווגיס א"ח"ל דאלילות ונעשים מוי פנימים לצד דנשמות לזוין דאלילות ואלו נחשכ"ס מוחין גם לל"ח דצריאה והס מוכידיס מוחין פנימים דויק ומק"י דנשמות לזוין דצריאה כי כל כך הוא פנימים דל"ח כפליס ומקפ"ס דצריאה ואח"כ צעמידה וכו' יע"ש עער הכונות דרוש צ"ד דחפלת השחר ודרוש ח' דק"ש דק ליצ [דכ"ח] פנ"ח דרוש ח"פ פ"ד עוד פנ"ח צחילה דל' צהקדמה ד"ה ח"צ דע כי חחילה ע"י נצ"ח ידים וכו' ע"ח שריז פ"ג פמר תריח דקכ"ח קנ"ח [ול"ל דנוקי רחל היא צצריאה ול"ך הוא זוג זרין] [עיין צשער הסקדמות דע"ג ע"ח ומשס חצין העעס ח"ך הוא דוקא מוחין לז"ח דצרי' ולא לי"ח ועשיה יען שאין שס מוחין שהוא צנ"ח עונה לי"ח ועשיה יע"ש ע"ח סס] [עיין צשער הכונות דרוש צ' דחפלת השחר ושס נחצ'ר]:

בק"ש

דקצנוח דע דלריך לכוין כל פנ"ח הכונות הכו צשכמל"ח ואין שינוי כלל מק"ש דיוצר לק"ש דקצנוח וכן עליית הפקדין וליקי קדנה כך מלחתי צככ"י ישרס חס יען ראיתי ס' מדש"ס שרט לומר דאין לריך כל זה ואינו כן אלא כמ"ש:

שם ואהבת

קודם החחלת מלה ואהבת כחצ' סקדמה קננה ח"ל אח"כ יאמר הכריח חיצות דק"ש לתקן רמיח חצרי ז"ח ועמסה יתקן פלרי הטוקצא ויכוין צכללות פנ"ח ראשונה לתקן כחצ"ד דזין. ויכוין כי פנ"ח ראשונה יש צס ח' פקוקיס ע"ד ס"ס ומחבנה טצו לחסדים דדעח דז"ח ומאיריס ומתקריס כחר ומויצ דעתי ק"ל דרחל צהיח אלו הרעחים צריח וק"ת ח' פקוקיס אלו שהס הי"פ כו' ח' סויות. אלא שיכוין דצ"ן. [וגס הס הי"פ צין אומלע"ס צמקלח ריח פקוקיס אלו דפנ"ח ז"ח שסס קוד דמין דטוקצא שלריך לכוונס צק"ש טע"ל הוטה] ויסין צקריאה להפריד צין דצנ"קיס שסס ש"ס אוחיות שווח הסמוכות זה לזה שהס כנגד הויק דמ"ח וצ"ן דזוין דצנ"קיס יחד אצ"ח כ"ח כלולה ונעטר שסס ש"ס ויכוין כי עתה מוח"י לנקוד אוחס ע"י המסדים הוחפנטיס צהס עתה צקריאה פנ"ח אלו וכננה עליהס לחיות עכ"ל. ועתה נל"ין המקומות לכל פנ"ח הכונות אלו הס"ך לכוין כ"ח צמק"ו הרחי לו ככו צקדור:

(ח) מ"ש

יאמר הכריח חיצות דק"ש לתקן רמיח חצרי ז"ח ועמסה יתקן פ"ר הטוקצא ע"כ נח צשער הכונות דרוש ד' דרוש ט' מדרוש הלילה ודרוש ח' דק"ש דיוצר פנ"ח ק"ש פכ"ה. ולריך לסצין דח"י היס לריך להיות לעשות רמיח חצריס ואחר כך להמשיך לחוכס

דגד' נקי בשם העסמ"ב. (עיין שה"כ דרוש ו' דק"ש דכ"ד רע"ד) כמו שמו' דקט' נקי בשם אלקים, הגם שהם משתנים לפי הק"ש כ"ן לכאו' פשוט.

עוד יש לרשום אם כונה זו וכן כונת בשכמל"ו הם דוקא בפני' דפני', או גם בב' הבחי' האחרות. וכפי מ"ש המפ' ז"ל לעי' שמתחי' התפילה ועליית המ"ן והזיווגים הכל הוא בגי' הבחי', נראה לכאו' שגם כאן שייך לו' כך. ומה שנו' בשה"כ הנז' ו"ק דגד', אין ראייה שמדבר דוקא בבחי' זו. והיע"א.

(מד, א) ד"א וכו' כל א' כלול מד'. וכתב הרב מע"א דצ"ט ע"ב שהוא ממשרז"ל בשה"כ דכ"ה רע"ב. וז"ל רבנו שם, תכוון בד' דאחד שהם ד"א וכו' פי' כי כל מח מאלו הד' מו' כולל כולם וכו' ונמצא שד' זו כלולה מן ד' והם ד"פ הם י"ו מו' עכ"ל ע"ש. ולענ"ד צ"ל דלמה לא נא' ג"כ בשאר אותיות השם שהם ד' היה שצריכים להיות י"ו פעמים היה, כמו שאלף י"ו אלפין וי"ל. ועוד צ"ל מ"ש אח"כ בבש"כ חסר י"ו שניתנו בכתר דלאה, הלא הי"ו הנז' הם רק ד' שכ"א מהם כלול מד', אבל לא מס' י"ו ממש מהד' אהי'.

בשכמל"ו

(מד, ב) מעליית הפרקין מוכן שכונת ברוך שכמל"ו היא בפני' דפני'. ובב' הבחי' האחרות לא נודע איך הכונה. ועי' שה"כ דרוש ד' דאבות שכתב בעת יחוד הק"ש ניתנו בז"א בחי' המו' בבחי' אוה"פ וכו' גם ניתנו או בבשכמל"ו מו' לנוק' דבחי' או"פ שלה והיו מצד הבחי' החיצו' של או"פ דנה"י דז"א עכ"ל. ועי' בדרו' ר"ה בתחי' מילת אלקינו שהוא בפני' דחיצו', וכן בסופ"ב דתפי' השחר.

(מד, ב) להאיר מחב"ד דז"א לחב"ד דלאה. אם נא' שזה גם בבחי' הי' דפני' ופני' דחי', צ"ל שהם חב"ד דז"א דמצד אי'. ובפני' דפני' בלא"ה אין כאן רק מו' דאי'.

הפנים באהבה, ובסידור לא נמצא מפורש, אח"כ מצאתי בפת"ע במילת באהבה דל"ז רע"א בסוגריים שכתב שהנראה שצריך לברר בירורי פנים דב' בחי' הנז' ג"כ וסמך על המעיין ע"ש. וא"כ בפני' דכאן ובאו"מ דעמידה, צריך לכוון שהם דאחו'. עוד יש לרשום שבב' בחי' חיצו' דפני' ופני' דחיצו' לא מסודר שילוב המורה על הזיווג. ועי' מע"א צ"ד ע"ב, על חיצו' דפני', שיש ספרים שמסודר שילוב. ועל בחי' הב' לא אמר. ונראה לפי הספרים הנז' צ"ל גם כאן שילוב.

(טל, ב) יכוון להחזיר המו' וכו'. ומצוייר רק המו' דיני' דז"א שקבל בישראל. וק"ק שלא כתוב גם חזרת מו' דנוק', כפי מה שמצוייר בעליה באחד, כי שניהם עלו. ועי' בפת"ע דח"י סוף אות ט' [ובקשע"ה הוא כמ"ש בפת"ע הנז']. ולגירסתו ניחא אבל לסידור שבידנו ק'.

(מב, א ב) בציור החי' דפני' ופני' דחי', מצוייר הכתר ולא נזכר הכלים שלו. ואיני יודע אם אפ"ל מפני שהוא דאחו', והיינו חיצו', ובחיצו' הכתר דאי' [עי' קונה הכל]. וכן בכונת הט"ק מצוייר הויית הכתר בלי כלים. אבל בט"ג גם הויית הכתר לא כתובה וצ"ע.

(מד, א) כונת רומ"ת. נראה שאין זה ענין לכונת רמ"ח תיבות דק"ש הנז' לק', שהם מתחילים מתיבת שמע עד הסוף. וכנראה שכאן הם דמו', ודק"ש הם דגופא דז"א. ולכן אחר כניסת המו' בא' באה כונה זו. וכ"ג משה"כ ריש דרו' ה' וז"ל והנה בק"ש דשחרית אשר שם אתה מכוון במלת א' באות ד' שבו אל ד' מו' היורדים בז"א והם ד' הויות דעסמ"ב וכו' שהם רמ"ח איברים הנכנסים בו וכו' עכ"ל. ועי' גם דרו' ח' ד"ה ענין סדר. אמנם בק"ש שע"ה סופ"ט דלילה משמע לכאו' שהם הם. ועי' ש"ש שם סוף אות ו' ואות ז'.

והנה בכונת הרומ"ח כלול מו' דגד' ודקט'. והגם שאינם בדיוק עסמ"ב, (ש"ש דרו' ה' אות ו') אבל כיון שהם ד' מו'

שוב
ראיתי

והארה זו מחב"ד לחב"ד לא ידעתי מה היא. ועיקר כונה זו כתב בפת"ע שהוא דרו' ו' דק"ש וז"ל בד' זו דאחד תכוון להמשיך הארה מד' מו' דז"א אל לאה ע"כ וע"ש. ולקו"ד לא הבנתי. שכל הדרוש שם מדבר על כתר דלאה. שכתב שם תיכף אחר הלשון הגז', וסוד הענין הוא וכו' וכו' עד סוף הדיבור שכולו מדבר על הכתר, והארה זו יש לפרש על הד' אלפין. וגם רז"ל לא א' אל חב"ד דלאה כמ"ש הרש"ש זיע"א, אלא אל לאה וצל"ע. ולקו"ד רצייתי לו, שתיבות אלו יכוון להאיר וכו' שייכים לבש"כ, והיא כונה בכללות, שעתה מוכנים להמשיך מחב"ד דז"א לחב"ד דלאה, ומפרש והולך שהוא ע"י ג' תיבות בש"כ כמו שכתוב הלאה. ויתכן שזו כונת המגיה בפת"ע הגז'. ומ"ש מחב"ד דז"א וכן בבש"כ, נראה הכונה מלבושי החב"ד. כי כל מה שלוקחת לאה הוא מהלבושים שהם ד' אהי', וזה נראה פשוט לכאור'.

(מד, ב) ב' קס"א ונמשכים לחו"ב דלאה, ושאר האותיות גי' קמ"ג וקנ"א חסר י"ו וכו' ונמשכים בחו"ג דלאה. הנה הי"ו של הכתר היו מכללות כל הד' אהי' ולא דוקא מב' האחרונים. ומס' הב' קס"א הם מכללות ר"ת כל הג' תיבות בש"כ שהם חב"ד. וא"כ צ"ל שלא בדקדוק נמשכים מס' שכ"ב לחו"ב, וקמ"ג קנ"א חסר י"ו לדעת. שו"ר שכ"ג גם משה"כ כמ"ש בס"י. ואפ' שהיות והכתר והדעת שניהם קו אמצעי לכן הי"ו של הכתר הורדו מב' אהי' האחרונים של החו"ג וא"ש את"ם.

(מד, ב) בהמשכת הד' אהי' ללאה ולרחל. יש לדקדק קצת. א' מ"ש י"ו מהם לכתר לאה ולמעלה א' שהם רק ד"א אלא שנכללו אבל לא מס' י"ו וכנז"ל. ב' איך נמשכים לכתב"ד כל ד' אהי' מלאים בבש"כ, ובמלת מלכותו כתב למלאת אותם והלא כבר הם מלאים. [אח"כ ראיתי קו' זו בש"ש]. ג' איך כל הד' אהי' נמשכים לכתב"ד דלאה, והלא ד' היה הם חלק רחל. וא"ת מה שקיבלו החב"ד לא לגמרי לעצמם אלא פקדון לרחל, מפשטיות לשון רז"ל בש"כ במלת לעולם ועד

משמע שהפקדון נשאר בכתר. ד' אם ד"א פשוטין לקח הכתר, והמילויים שלהם בו"ק במילת לעולם, והעק"ב הם לרחל, מה נשאר א"כ לחב"ד.

אמנם בש"ש על שה"כ דל"ב סוע"א כתב שנראה דיש ב' בחי' של ד"פ אהי'. והסדר הוא, דכללות ד' אהי' פשוטים נכנסים בד' דאחד בכתר. ואח"כ בבש"כ נמשך ד' אהי' מלאים לחב"ד. ואח"כ מתמלאים הד"א בכתר ומהם מתפשט לי"ס דלאה ד"פ לף, ולא נז' אלא הו"ת כי לחב"ד א"צ לפרט שהרי נמשכו ד' אהי' מלאים. ונשאר בכתר עק"ב אורות פקדון לרחל. וד' אהי' המלאים שנמשכו לחב"ד, לא נתפשט מהם לא לגופא דלאה ולא לרחל ע"כ ע"ש. והלשון הזה לא ברור כ"כ. ולא פירש מהיכן באו ב"פ ד' אהי'. דבו"א יש רק פ"א ד' אהי'. אמנם גם הוא ז"ל הבין כמ"ל שהעק"ב נשארו פקדון בכתר, לא במקום אחר. (ומ"ש בס"י בסוף מלת ועד שנשארו בחב"ד דלאה שלקחה לכתרה לא מובן לכאור' לפי זה).

ולקו"ד אפ' היה לומר, שהם ב' בחי' ד' אהי' כמ"ש הוא ז"ל, ושניהם נמשכו מפ"א ד' אהי' שיש בז"א. ואצלו הם מלאים. אמנם נותן הארת כולם לחב"ד דלאה, (חוץ מי"ו הארות לכתר כנגד מה שיש לו מעצמות האלפין שלקח) וע"ז כתב לפני בש"כ להאיר מחב"ד דז"א לחב"ד דלאה. ועיקריות הד' אהי', הד"א שלהם ניתנים פשוטים לכתר ושם הם מתמלאים (ואין הכונה שאז באים המילואים מז"א אלא הם מתמלאים מעצמם כך משמע מרו"ל), וד"א פשוטים לכתר, וד' לף לכל פרי' לאה. אלא היות ולחב"ד נמשך הארה כללית של כל הד' אהי' מלאים, תלקם שבד' לף לא עלה בשם (וזה נראה כונת הש"ש ז"ל), ומכונים בהם להמשיכם לו"ק. וד"פ היה פשוטים נמשכים בתיבת מלכות ללאה [אפ' שנמשכו בתחי' לכתרה ואח"כ לחב"ד שלה], שכ"כ כאן בתיבה זו. ובמלת ועד למל' דלאה וכתר דרחל, והמילוי שלהם בעמידה [וצ"ל בקשע"ה] וא"ש הכל לכאור'. וא"ש את"ם. וע"י ברכת אליהו דקי"ז רע"ב.